

ДОВРУДЖАНЕЦЪ

ОРГАНЪ НА НАРОДНАТА ПАРТИЯ

ВЪ ДОВРЪЧТОРА ОКОЛНА

ГОДИШНИЯ АБОНАМЕНТЪ
на вѣстника е: 6 л., полугодично 3 л.
За вѣ странство годишно 10 лева
Абониране безъ прѣдплатата нѣма
да се уважава.

Неплатени пиета не се приематъ,
ракописи не се връщатъ.

ИЗЛИЗА ЕДНАЖЪ ВЪ СЕДМИЦАТА.

Единъ Брой 15 ст.

Единъ Брой 15 ст.

Всичко що се отнася до вѣстника,
се адресира до редакцията му, въ гр.
Добричъ, улица „Тотева“.

ТАКСИ ЗА ПУБЛИКАЦИИ:
за квад. см на I стр. 10 ст.
„ „ „ IV „ „ „ „ „ 5 ст.
За приставски обявления
на III и IV стр. по 3 ст. на V и VI по
1 1/2 ст. на дума

ОБЯВЛЕНИЕ.

Извѣстява се на интересующитѣ, че се
продава една къща състояща отъ 40 нива ни-
ви, къща, сая и цѣ. принадлежана на покойникъ
Димитръ П. Ковачевъ, изходила се въ делото
Курулджа-блорий, Добричска Околина.
За споразумение до редакцията.
г. Добричъ, 25 Априлъ 1902 год.

4—4

КЪМЪ ЛЕОНТИТЕЪ НИ.

Отговорния ни редакторъ г-нъ С. Ма-
Джиковъ излъче изъ селата на Варненския
окръгъ да събира абонамента и записва нови
абонати. Умоляваме приятелитѣ и поддържа-
тели си да му се наплатятъ и му оказватъ
необходимото съдѣйствио, защото годишното те-
чение на вѣстникътъ ни е вече на привър-
шване.

Срѣщу всѣка събрана сума, той ще на-
дава нуждитѣ квитанции, подписани отъ него
и подпечатани съ печата на редакцията ни.

Отъ Администрацията

АНГЛИЙСКИ

СИНЪ-КАМЪКЪ

Прѣдъ видъ сезона за ржесие лозата
доставилъ е съмъ I-во качество Английски синъ
камъкъ, килограма 65 ст. за. Нуждающитѣ
се г. г. могатъ да посетятъ магазинътъ ми
находящъ се въ улица „Панаирска“.

г. Добричъ 10 Май 1902 г.

Кирчо Петровъ

Шуменска бира.

Въ бутилки—експортъ, на чаша отъ бѣ-
чонки и др. добри напитки, се намиратъ въ
буфета при градската градина, при цѣни както
въ всичкитѣ нитейни заведения изъ градътъ,
исключая, когато свири оркестръ.

За много посетители умолявамъ.

Съзржатель:

К. СВИНAROVЪ

ПРОДАВАМЪ

собствения си ханъ съ всичкитѣ му пере-
стройки и материалъ, находящъ се въ гр.
Добричъ 2 участъкъ № 617 срѣщу град-
ския часовникъ.

За споразумение лично до менъ:
Хаджи Ахмедъ Ефенди Салиевъ.

г. Добричъ, 24 Априлъ 1902 г.

4—4

Прѣсенъ кашкавалъ

се продава въ базалския дюгенъ на Ат.
Пачевъ и Синъ отъ собствената нѣкъ каше-
рия. Цѣни унѣрени.

гр. Добричъ, 10 Май 1902 г. 3—5

Добруджа, нива е била и нива е сега.

Прѣди 18 вѣка още римлянитѣ са я
считали въ владѣнията си, като страна за
наказанния, също както руситѣ считаха Си-
биръ. Въ нея са изирочали на изгнание по-
литическитѣ и други противници. Въ ан-
зантисекитѣ врѣмена съ крайморската частъ
на Добруджа, се е направилъ опитъ за за-
сѣдналъ животъ; но и той дълго не успѣлъ.
Прѣзъ турското владичество до идване та-
таритѣ „кржжката война“, тя е била рѣдко
населена, до толкова, щото при всичката ѝ
тогавашна обширностъ, не е имало въ нея
селе по-горѣ отъ 200 къщи. Служила е токо
рѣчи на скотовъдството. Славила се е съ кра-
сивитѣ си яски коне, едри говеда и несрав-
няеми овце. Отъ 10 години насамъ съ усил-
ването не земледѣлнето, добитъка се изроди
и гасне отъ година на година и конь не ще
поцвѣли, овца не ще поблѣе, ако продължава
тъй да се усилва обработване земята въ
тѣзи страна, която природата е назначила да
бѣде прѣимущественно пастирска. Безъ исклю-
чение Добруджа на всадѣ е разорана до та-
къвъ размѣръ, че не е останало граница меж-
ду нивитѣ на разнитѣ нѣкъ стопани. Но какъ-
къвъ е резултатътъ? То е очебинощъ. Вѣсто
посѣтото жито и еченихъ се е родило и
ражда дивъ овесъ, хардакъ, бодилъ, паламидъ
и пр. Изтощената безсирво обработвана земя
не може да храни житото, еченика. Да се
торп изтощената земя, т. е. да и се повърне
това, що и е отнето; но тогава, неравноуѣр-
ния климатъ, на тая равнина ще направи лѣто,
или безъ дъждъ и ще изгори посѣва, или
толкова много дъждъ, че посѣва ще лѣгне и
изгние. Да се обвини Добруджа въ това че,
въ нея земледѣлнето е още примитивно, не-
можемъ сторити. Съ земята се направиха всички
рационални подобрѣния. Въ никой катъ на
страната като и кождото въ Добруджа не са
приложени земледѣлчески машини. Ще се каже
по-добрѣ обработватъ земята. Колкото пове-
че земята въ Добруджа се бърка, толкова
повече бива неспособна да възвразждага,
тъй като рождоноситѣ на прѣсметъ ще дини
посѣва отъ вѣхнатата влага, а нѣкъ сухитѣ

вѣгрове, на които е изложена Добруджа, са
достатъчни день два да вѣлятъ да изсушатъ
земята на 4—5 сантиметра дълбочина. Да се
сѣе разнѣнно една година жито, на слѣдую-
щата овесъ и посѣтѣ рапица. Рапица тая го-
дина на нѣколко мѣста сѣха, но добитъка я
изтъпка—своостоши. Да се постави пазачъ. Но
въ Добруджа нѣма както другадѣ особени
пасбища. Нивата е и за посѣвъ и за паша.
Ще ни отговорятъ: Стига сте се обезнадѣж-
вали. Науката е силна, тя ще открие спосо-
би предложима и за тѣзи мѣстностъ, увеличе-
ние населението нуждата ще ни покажи на-
тътъ. Но нека се има прѣдъ видъ и малосъ-
стоятелни, защото, за изкопаванне на единъ
кладенецъ за снабдяване едно земледѣлческо
сѣмейство съ вода, потребни са 2000 лева,
за юрганъ (вѣже) и толумъ за чернене во-
дата 200 лева, единъ конь 150—200 л., на
двама души годишна заплата 600 лева . . .
А за оранъ земята, не вече както по-друга-
дѣ съ единъ чифтъ волове, но трѣбватъ се
тъкмо 6 чифта (12 вола). Прѣдъ очи ни е
задължителна Добруджански земледѣлецъ . . .

Друго е било положението на добруджа-
неца, когато той е билъ пастиръ. Известно
е всѣкому отъ турско врѣме, голѣмитѣ прѣ-
лѣстни котленски къшли и прочутитѣ богата-
ни овчари котлени. Сега при засиленото зем-
ледѣлие, котленскитѣ къшли се изгубиха,—а
самитѣ се намиратъ въ окаяно положение. То-
гава и земледѣлеца бѣ охоленъ, защото на
5 години най-рано идваше реда да оре ни-
вата и тѣзи излежала се нива го винаги
ощастляваше и въ ужасно сушавитѣ години
даже не го оставяше гладанъ. Мѣстото му е
тукъ да кажемъ, че не трѣбва да се обясня-
ва напрежното малонаселеностъ на Добруджа
съ честитѣ неприятелски нахлувания прѣзъ
нея и отъ тамъ липсанне засѣдналъ животъ,
силно земледѣлие и население. Това е било
тъй, защото, Добруджа природата е прѣдо-
прѣделила да бѣде туй за България, каквото
е Лаплатъ за Америка—мѣсто за добитъкъ.
Нѣка се слѣдва природата и да се вземе при-
мѣръ отъ онита, който учи, че Добруджа трѣ-
ба за въ бѣдѣ да бѣде скотовъдическа съ
унѣрено земледѣлие. Тогава ще има и доби-
тъкъ и храни и усиленъ износъ. Но то може
отъ сега нататкъ да бѣде при други закони:
за собственостъ, нейното владѣние, неприкос-
новеностъ и группировка. Ний ще има другъ
вѣтъ на пространно да говоримъ по тои
интересующъ тукашното население въпросъ и
да запознаемъ читателитѣ си съ нашата До-
бруджа.

Добриничко Окол. учител. Дружество

„РАЗВИТИЕ“

№ 19

25 Ноември 1901 година

Добринич

До Господина Редактора

на в. „Добруджанец“

Тукв.

Членовът на Добриничкото околийско учителско дружество „Развитие“ въ събраното си на 11 т. м. състояща една молба, която ще се изпрати до Прѣседателя на Народното Сѣбрание. Прѣинсь отъ тази молба, съгласно рѣшението на дружеството, се изпрати и Вамъ, за да я помѣстите въ редактирания отъ Васъ вѣстникъ, съ което ще ни улесните да о дадемъ по-голяма гласностъ въ нашия край.

Надѣваме се, че не ще откажете на просбата нч.)

Прѣседателъ: П. Атанасовъ
Секретаръ: С. Ст. Поповъ

Прѣписъ

До Господина
Прѣседателя на Народното
Сѣбрание,
въ София.

МОЛБА

отъ членовѣтъ на Добриничкото Околийско
Учителско Дружество „Развитие“.

Господине Прѣседателю,

Познато е, че образованието на народа е една голѣма обществена и държавна нужда, която трѣба да се удовлетвори прѣли много други, понеже то е едно отъ главнитѣ условия за съществуването на държавата като отдѣлна културна единица. Въ образователнитѣ заведения на страната ни се подготвятъ най-важитѣ условия за прогресивното развитие на нашия народъ въ всѣко отношение. Колкото повече младежи прѣвѣннатъ сега прѣвъ тѣзи заведения, толкова повече образовани и съзнателни граждани и гражданки ще има нашата държава въ близкото бъдеще.

Ние сме яко увѣрени, господине Прѣседателю, че всички г. г. Народни Прѣдставители дълбоко съзнаватъ това и че тѣ сж готови, като законодатели, да узаконятъ овѣзи мѣропрития, съ които би се осигурило удовлетворението на образователнитѣ нужди на народа ни. Ето защо подписанитѣ, въ качеството си на скромни работници по просвѣтителното поле се осмѣляваме да Ви помолимъ да обѣрните благосклонното внимание на г. г. народнитѣ прѣдставители върху овѣзи важни въпроси, които нашия животъ е породилъ и които оглавна вече чакатъ своето правилно разрѣшенне отъ страна на народния ни законодатель.

На първо мѣсто, ние мислимъ, трѣба да се постави въпроса за училищнитѣ такса въ долнитѣ класове на срѣднитѣ ни училища. Може смѣло да се твърди, че земането такса отъ ученицитѣ въ долнитѣ класове е една голѣма непрѣодолима прѣчка за посѣщаването на трикласнитѣ училища отъ синоветѣ и дѣщеритѣ не само на бѣднитѣ граждани, но и на тѣзи отъ срѣдния рѣкъ. Така че голѣмото мнозинство отъ бѣднитѣ граждани и гражданки на нашата държава ще останатъ само съ образование, каквото може да даде основното училище, а пѣкъ известно е че това образование е свършено недостатъчно да подготви съзнателни граждани, нито пѣкъ може да имъ даде таква развитие, щото тѣ сами по-нататѣкъ безъ мѣжнотия да могатъ се самообразова. Колко-годѣ по-широко образование могатъ да дадатъ трикласнитѣ училища, за това нека се прѣмахнатъ всички прѣчки за посѣщаване на тѣзи училища. Даже нужно е, щото да се улесни посѣщаването и на горнитѣ класове отъ страна на ученици изъ долнитѣ слоеве, а това донѣдѣй ще се постигне, като се прѣмахне условнието на успѣхъ за освобождение отъ училищна такса и като се иска

* Прѣвъ видъ, че тая молба бе пратена отъ учителското дружество „Развитие“ въ народното сѣбрание, тогава, когато се започнаха м. г. дебати по прословутия монополъ, послѣдствие на който на 22-й Декември бе расурна камарата, затова до сега не дадохме мѣсто на тая справедлива молба. Сега обаче, като ново избранитѣ народни прѣдставители вѣсѣдватъ въ сѣбрането и възможно е да се вѣнесе оме въ тая извърѣдна сесия на разискване ватуй ний намѣрихме за нужно, именно сега да удовлетвориимъ желанието на подписанитѣ молбата Г. Г. учители и учители.

само ученицитѣ да не може да прѣстои повече отъ двѣ години въ единъ и сѣкъ класъ. — това е достатъчна гаранция, че няма да се помисли за дѣлността.

Въ свързка съ този въпросъ, е и въпроса за трѣкласнитѣ училища. Като искаме да се отворятъ на широко вратата на трикласнитѣ училища за младото поколение, ние, не можемъ да не Ви напомнимъ, че тѣзи училища сега се намиратъ въ едно твърдѣ деобѣрѣдено положение по отношение на персонала, програмата и издрѣжката. Този въпросъ би трѣбало чѣкъ по-скоро да се уреди въ интереса на народната просвѣта.

Друга въпросъ, който чѣкъ уреждане е въпросътъ за инспекцията на училищата. Ние, учители, не се срамуваме да заявимъ на г. г. народнитѣ прѣдставители, че имаме голѣма нужда отъ добри и подготвени ръководители въ нашата трудна работа. Сега както е поставено инспектирането на училищата, то не може да се нарѣче ни най-малко удовлетворително. Пасъ ни рѣдко посѣщаватъ инспекторитѣ въ време на работа за да ни учатъ да си изправимъ грѣшкитѣ и да ни изучатъ какви сме: а при това уреждането на въпроситѣ, които се касаятъ до благоустройство на училището, или лично да насъ, е оставено въ ръцѣтъ на окръжнитѣ училищни инспектори, които още по-малко висѣдватъ училището, а насъ почти никакъ не мислятъ. Ние мислимъ, че най-цѣлесообразно инспектирането може да се нареди като се отдѣли инспекцията на основнитѣ училища отъ тѣзи на класнитѣ, като се назначатъ повече инспектори и при това като се дава този постъ на хора съвѣтни и подготвени за него.

Четвърти въпросъ е прѣорганизирането на Окрѣжния Училищенъ Сѣвътъ. Отъ днешния Окрѣженъ Училищенъ Сѣвътъ се иска да разрешава въпроси отъ най-разнообразно естество, но неговия съставъ и организацията му силно прѣчатъ за успѣшното изпънене на възложенитѣ му функции. Въ това е истина, вземъ всички, на ше се убѣди и всѣки другъ, който хвърли погледъ назадъ върху манглото и дѣлността, проявена отъ всички училищни сѣвѣти. Отъ тукъ се налага да се създаде нѣщо ново, което да замѣсти Окрѣжния Училищенъ Сѣвътъ. Учителитѣ сж убѣдени, че ако за всѣки окръгъ се нареди особно дисциплинарно сѣдилище, въ които рѣкъ да се прѣдаде сѣдейската роль на сегашния училищенъ сѣвътъ, би се осигурило по този начинъ по-голяма справедливостъ при разрѣшенето на споритѣ въпроси, въ които сж ангажирани учителювата личностъ, неговитѣ права и тѣзи на общината. Покрай тѣзи дисциплинарни сѣдилища, трѣба да се нареди за всѣка административна околия по единъ околийски училищенъ сѣвътъ, който да се грижи изобщо за благоустройство на училището и за уреждането на всички въпроси, които иматъ право или косвено отношение къмъ учебното дѣло.

Отъ не помалка важностъ е и въпроса за издрѣжката на училищата, защото безъ достатъчно осигурена издрѣжка училището не може да живѣе успѣшнѣ живогъ, не може да се постигне едно широко и добръ наредено образование. Дължностъ е на народното прѣдствителство да помисли за създаването на по-хубава наредба отъ сегашната, която познато е колко е непракритна. Излизайки отъ гледището, че образованието е държавна и обществена нужда, че обществото, макаръ и да дава всички нужни срѣдства, не може да урежда издрѣжката само, понеже нѣма за това сега време и възможностъ; че издрѣжката на училищата не е право, а дължностъ, които трѣба да се възложи на овѣзи институтъ, който най-добръ ще я извърши; че нашитѣ общини сега сж твърдѣ изпаднали икономически, та не може безъ голѣмъ рискъ, тая дължностъ да се остави на тѣхъ; че да бѣде правилно развитъ общественя организъмъ, трѣба образованието да бѣде съвѣршно разпрѣделено на всѣкъдѣ; че това равномерно разпрѣделение на срѣдствата за образование може да го извърши за сега най-добръ държавата; че отъ въпроса, дали държавата издрѣжа училището, или нѣтъ общината, нѣмае значение въпроса за автономността и ограничеността на училищната свобода, — излизайки отъ това гледище, ние искаме държавата да поеме нацѣло издрѣжката на училищата. Ако азъ пѣкъ, по нѣкои причини, това е невъзможно да отори държавата, то тогава за осигуряване на тѣзи издрѣжка би се могло смисляне, ако отъ нѣкѣтѣ държавни приходи се образува единъ общъ държавенъ

училищенъ фондъ, а всѣка община пѣкъ частно отъ нѣкои общински имоти си образува частенъ училищенъ фондъ, които фондъ съставено като прѣдметъ на сѣвѣтъ въ общината въ състояние да прѣрѣшатъ всички разноски по издрѣжката на училищата и по тѣкътъ начинъ държавитѣ въ общински отношения затруднѣния няма да докосватъ и сѣвѣтъ правителствъ равной на канѣто училищно дѣло.

Друга въпросъ, който нека да изтъкнемъ прѣвъ В. вѣго внимание е нуждата отъ таксични помѣщениа. Съгласно чл. 78 отъ Конституционна върѣначалното образование е задължително: но за да се изпъни това задължение на Конституцията прѣрѣбни сж високопрѣдстава. Едно отъ тѣзи срѣдства е икономично помѣщениа за училища. Споредъ сегашния законъ за образованието, всѣка община е длъжна сама да си направи здание: ако нѣма таквото, то държавата не ѣ позволена да си отвори училище. Ние не сме прѣгъвъ тая наредба на законодателя, само искаме да обѣрнемъ вниманието на г. г. Народнитѣ Прѣдставители върху обѣтотоголѣсовото, че много бѣдни селски общини до-сега не сж имали възможностъ да си направятъ училищна помѣщениа, на и за въ бъдеще надали ще могатъ да оторитъ това, ако не имъ се прѣтече на помощъ държавата. Отъ голѣма полза за образованието на широкитѣ народни маси би било, ако всѣка година се вѣнева въ държавния бюѣжѣтъ по-голямъкъ сумъ, като помощъ на бѣднитѣ селски общини за направи на училищна помѣщениа.

Като послѣденъ въпросъ ние ще споменемъ за сѣвѣтата, която се прави на педагогитѣ отъ сега дѣйсвуващия законъ за Висшето Училище да не могатъ да постѣлватъ въ всички факултети. Това е едно твърдѣ неоправдано затваряне вратата на храма на висшата наука за мнозина способни младежи. Нѣвъ разумната мѣрка, която би прѣмахнала тази външнѣ несправедливостъ, е да се измени вѣдния законъ въ смисълъ, щото педагогитѣ да могатъ да постѣлватъ напърво въ всички факултети, за които иматъ нужнитѣ прѣварителни познания, а за постѣлкаме въ другитѣ факултети да имъ се иска прѣмененъ взитѣ.

Това сж, Господине Прѣседателю, най-важитѣ, споредъ насъ, въпроси, които би трѣбало чѣкъ по-скоро въ интереса на народното образование да се разрѣшатъ по-горѣ споменѣнатата помена.

Като сме увѣрени, че въ настоящето си изпъзваме единъ граждански дългъ надѣваме се, че Бже не ще изпуснете случая за изнесете нашата скромна молба прѣвъ просвѣтеното внимание за уважаемитѣ г. г. народни прѣдставители.
гр. Добриничъ 11 Ноември 1902.

Съ почитъ:

Подписали: Д. Стояновъ, Ш. Киселковъ, К. Атанасовъ, З. Кириловъ, Н. Ямболова, Р. Кръстевъ, Н. Червоковъ, Д. Табакова, З. Цанева, Д. Христова, С. Маринова, А. Калевъ, Р. Василевъ, Геор. В. Василевъ, А. Колежаровъ, П. Минковъ, П. Константиновъ, Д. Пенкова, К. Славковъ, Н. Бѣлчевъ, В. Василевъ, Ф. Мариновъ, Н. Радчевъ, Я. Ганевъ, С. Сирковъ, Д. Даналковъ, Д. Минчевъ, Г. Атанасовъ, И. Атанасовъ, С. Поповъ, П. Атанасовъ, Т. Паликаръ, Ат. Любовъ, Р. Милитарова, К. Чекларовъ, М. Поповъ, Н. Ериловъ, Д. Господиновъ, Н. Талтуновъ, Н. Бочварова, Ел. Караджулова, Д. Темѣва, Т. Талтунова, Н. Цанковъ, С. Толева, Р. Икономисовъ, С. Калевъ, К. Димитровъ, С. Караджовъ.

Въ р н о :

Прѣседателъ: П. Атанасовъ
Секретаръ: С. Ст. Поповъ

МЪСТНИ

„Мистериозна афера, която изелужва да се слѣди...“ Тая се провиква малкото вѣстиче „Добриничъ“ съ голѣмото съдържание въ броя си отъ 25 того, по случай цитираниятѣ осмислени № 18 размѣнени помѣжду военния слѣдователи и началника на туканския гарнизонъ помѣстени въ уведната статия на вѣстника ни въ брой 41. Ние не единъ нѣтъ сме изобличавали вѣстичето въ неразбирание на това що нѣшо осмислѣ разбираме по медианата, и бѣхме рѣшиши за въ бъдещъ да му не прѣдърваме както драци за да се изѣни вѣстичето отъ досадия... по

Обща хроника.

Споредъ своите дѣла на 29-и юлий т. г. селективни писари щѣли да иматъ конгресъ въ гр. Габрово. За тая цѣль, делегатитѣ на съставенитѣ окол. писарски дружества изъ България щѣли да се събератъ, за да разискватъ за образуване единъ общъ съюзъ на селективни писари. Дневния рѣдъ на конгреса щѣлъ да бѣде:

- 1) Избирание централенъ управителенъ комитетъ;
- 2) Приемане устава, по който ще се воли управителния съвѣтъ;
- 3) Разрѣшаване за издаванетоъ съюзенъ вѣстникъ;
- 4) Разискване въпроси по днешното положение на общинския писаръ, както и вѣрнитѣ, които би трѣбвало да се взематъ за неговото поощрѣние по работата му въ службата; и
- 5) Избирание една депутация, която да подале взетото отъ конгреса рѣшение на Нар. Събрание, по който рѣдъ ще се иска поощрѣние на общинския писаръ.

Комитета „Царь Освободителъ“ е работилъ слѣдующата програма на юбилейнитѣ тържества: На 11 септемврий ще се извърши освѣщеніето на руския храмъ на Шипка, въздигнатъ въ споменъ на падналитѣ руски войници, гдѣто ще присѣствуватъ депутация отъ всички краища на България. Сѣщия денъ ще се отслужатъ панахиди изъ цѣла България, за упокоение душата на О Божъ почившия Царь Освободителъ Александръ II и за всици паднали въ войната войници. Слѣдъ това ще се отслужи благодарственъ молебенъ за сегашни руски Императоръ и Българския Князь. На 10-и и 11-и септемврий по цѣла България ще бѣдатъ устроени народни празненства, на които ще сѣ държатъ рѣчи за героитѣ на Шипка. Отъ 7-и до 12-и сѣщия, българската армия ще произведе маневри около Шипка, въ присѣтствието на живитѣ още герои полковници-защитници на шипченския проходъ и на депутация отъ частитѣ на руската армия, които сѣ взели неоспорително участие въ тази геройска защита и въ по-сетнешнитѣ военни дѣйствия, включително до прѣвземаніето украинския лагеръ на Веисалъ-нама при с. Шейново.

Заминала депутация. Военната депутация, която щѣла да направи частъ отъ свитата на Н. Ц. В. Княза въ Петербургъ, състояща отъ г. г. военния министръ генералъ-майоръ Напріковъ, адютанта на Княза генералъ-лейтенантъ Николаевъ и полковника отъ генералния щабъ г. Радко Димитриевъ сѣ заминали на 24 тога за Виена, гдѣто сѣ срѣщали съ Н. Ц. В. Княза и заминали за Петербургъ за да се прѣдставятъ на Императора. Въ Петербургъ щѣли да прѣстоитъ 4 дена.

Сѣщо заминали сѣ и г. г. Министръ Прѣдсѣзателъ Д-ръ Даневъ и Прѣдсѣзателя на Народ. Събрание Д. Цанковъ.

Коко струва отговора на тронното слово. Нѣколко провинциални вѣстници се занимаватъ съ тоя доста важенъ въпросъ за стойността на отговора на тронното слово. По тая причина единъ нашъ сътрудникъ си е далъ трудъ да прѣсметне колко струва всѣка дума отъ тоя отговоръ. Ние я прѣставяме като една не само любопитна, но и поучителна съвѣтка. Отговора на тронната рѣчь, който съдържа 300 думи, се е дебатираше 18 дни. Като се има прѣлъ видъ, че всѣко заседание струва по 4000 лева (депутатско възмѣжждение и канцеларскитѣ разности), то слѣдва, че отговоритѣ на тронната рѣчь струва 18×4000=72000 л. Раздѣлена тая сума се 300—числото на думитѣ—налага, че всѣка дума на отговора струва по 240 л. Ако се излѣха думитѣ отъ чисто злато и се поспитѣха съ дрѣбни драгоцѣнни камъни, пакъ не бѣха отишли толкова много пари.

в. „Миръ“.

Да ви сѣ честити! Такова е заглавието на статията, която е писалъ прѣди три години днешниятъ министръ на вътрѣшнитѣ дѣла г. А. Люцкановъ и на която в. „България“ е далъ видно мѣсто въ брой си отъ 30 юлий 1899 г. Ние ще я прѣпечатимъ цѣла за да види свѣтъ, съ каква яростъ сѣ осждали своитѣ прѣстѣпенни днешнитѣ свѣтълицы на Н. Ц. В., за работи, които тѣ днесъ вършатъ съ особено усърдие. Известно е на всички, на и правителственитѣ органи не го криятъ, че некога до сега не е било тъй лютенъ сивецъ и систематическо прѣсѣдваніето на българитѣ въ турско, както е по настоящецъ. Хитли интелегентни хора дѣжатъ по затворитѣ. Прѣди една недѣля правителственія в. „България“ обнародва единъ дълъгъ списъкъ на работи българитѣ. И при все това г. Люцкановъ, „приятеля на тур-

скитѣ орденѣ“ се отправилъ за Цариградъ съ *своимъ великимъ вѣломъ*, за да изпроси декорации отъ онюгова, когато той сѣ такъвъ бѣлъ едно врѣме анахронизамъ. Едно отъ двѣтѣ, или турскитѣ орденѣ сѣ дѣйствително знакове за прѣдательство, или писаното въ в. „България“—единъ цанковитски чакмакъ, срамотенъ за хора, които сѣ се готвяхи да бѣдатъ единъ денъ свѣтълицы на Българския Князь. Но нека цитираме цѣлата статия на г-на Люцканова, за да види свѣтъ, какви човѣци управлятъ Княжеството.

„Да ви сѣ честити османетата и миджидетата, които благоволи да ви заката на шията Надшахитѣ за голѣмитѣ услуги, които въ шестъ мѣсеци врѣме сполучихте да направите на таяска България. Нишани и рудбета турчина не дана така напрасно.

„Сугата“ г-нъ ви удостои съ високитѣ отличителни знакове точно на врѣме, и ние ги приехте радужно и съ признателностъ точно когато на братската намъ земя—Македония и Одринско—турчина душа и тѣлце безмилостно нашитѣ еднокрѣвни брати; точно когато въ Народното Събрание доблесни депутати ни зашитѣ каки мѣрка мисавте да вземете за да се турѣ крия на бечелѣвничитѣ и вѣрски дѣлания на турцитѣ противъ българчината тамъ. Вие неможехте, не имбахте добродѣтелта на нашитѣ двама старци (Варно Прѣселски и Вратчански мигроно цигъ б. р.) двамата владѣли, които миналата година откажахъ да приематъ гаданитѣ звѣзди на падишаха, като наговариха българския прѣдсѣзателъ въ Цариградъ да върне нишанитѣ на Султана, съ бѣлъжка, че тѣ не сѣ заслужили тая голѣма честъ, съ която Маджа иска да ги удостои. Вие помнитѣ това гоюпода български министри.

Нека ви сѣ честити хубавитѣ турска декорации. Посете ги за честъ и слава на Сузерена, отъ великодушнѣето на кѣгото, сѣ поантката, която водите днесъ, вие очаквате най-голямъ блага на българчината! Гордѣйте се съ тѣхъ прѣдъ огодитѣ българско население, което почна вече да се изселва изъ България и се надувайте като турска пани прѣдъ пограничитѣ пазаци, които прѣди два дена сѣ нахлули въ българската земя ужъ по „недоразумѣние“.

Ноего ги за споменъ на гоненитѣ, на патезанитѣ, на обезчеленитѣ на грабешитѣ, на убийствата, които всѣкъдневно се вършатъ върху нашитѣ клети брати въ Македония и Одринско!

Како говори за декорациитѣ Волтеръ, казва: „отъ древно врѣме осжденитѣ разбойници се гуреха на кръсти, а днесъ инопаци, крестоветѣ се турѣтъ на разбойничитѣ.“

Има ли разлика?

Кажете български министри не ви ли тежатъ на шията и на свѣтъта днесъ турскитѣ медалки, които ви закатѣха на шията като на турски пани?

Защо великодушнѣя и свѣтъна нашъ Султанъ, вѣдѣго нишани не се поспитѣ да даде нѣкои човѣчки правдини на рангѣ—на нашитѣ брати въ Македония и Одринско?

О, турчина знае, кому и кога дана декорации. Така както джесалитѣ, когато иска по-лесно да закара продаденото стадо на касанищата, връзва на шията на нѣкой маршавъ коць или краватъ прѣчь звѣнце и го мамѣ, за да го слѣдва и води подиръ себе си свръшѣта, така и агата прави: когато декорира турчина.

Свирѣни и лаунави голѣми, двѣ-три лѣскави висулки само ви направиха слѣви и глухи! Не ви завиждаме. Нека ви сѣ честити!

Колко ниско трѣбва да стои въ нравственю и политическо отношение единъ човѣкъ, които слѣдъ като е писалъ тая статия, трѣгнѣ съ специаленъ вагонъ за Цариградъ да изпроси една висулка. Само въ единъ цанковитъ може да се намери достатѣлно безочливостъ, за да не се срамува отъ това си повѣденіе.

Д. No 492-1898 г.
ОБЯВЛЕНИЕ
No. 1885

Съобразно испълнителни листъ No. 1399 издаденъ отъ II Добричски Мироний Сѣдия на 12 Мартъ - 98 год. въ полза на Х. Димитръ Ганчевъ отъ гр. Добричъ противъ Хасанъ Чаушъ Алевъ отъ с. Балладжа за 160 л. обявявамъ, че отъ 1 Юний до 1 Юний тек. год. часа до 5 слѣдъ обѣдъ в посѣлъ правонадаване 5 на сто на слѣдующия денъ въ канцеларията си въ гр. Добричъ ще продавамъ слѣдующитѣ дѣлжникови недвижими имоти находящи се въ земаніето на с. Балладжа имено: 1) Къща направена отъ плетъ и каъкъ съ едно отдѣленіе за живѣние и едно хашево покрито съ керемиди при дължина 5 метра ширъ 2 метра и височина 1 м. и дворово пространство отъ окло 1400 кв. метра, граници: Щѣрю Панаѣтовъ пѣтъ и Еминъ Халиловъ оцаи. за 50 лева 2) Нива Нинъзъ-Гюаджу, отъ 24 дѣкара 2 ара страни: Койчо Цоневъ, Хасанъ Ахмедовъ, пѣтъ и Гора оцаи. за 48 л. и 40 ст. 3) Нива Ерекликъ отъ 20 дѣкара съ страни: Бр. Бойчевъ, Ж. Вълчевъ Т. Вълчевъ и Гора оцаи. за 40 лева.

Надаванетоъ ще почне отъ оцаиката. Желющитѣ могатъ да се свѣтъ въ канцеларията въ присѣтственитѣ дни и часове за издаване.

Гр. Добричъ, 27-V 1902 год.

I Сѣдебенъ Прѣставъ: Пиневъ

замѣто въ горѣспомѣнатото си антреазе се иска на докторчето да замѣси името на нѣкои служанци въ издаваніе и нарушаваніе тайната на кореспонденцията, за туй и тоя пѣтъ ще го избѣжимъ въ босота, та другъ пѣтъ нѣщо отъ което и избѣръ нѣма, да си не илѣй „редакцията устава“.

Споредъ главното сѣдопроизводство както и споредъ военно-наказателния законъ, по всѣко сѣдствено дѣло сѣдебната власть е задължителна да дѣла както на обвиняемитѣ, тѣй и на потърѣвната прѣвнесъ отъ всички книжа находящи се къмъ сѣдствено дѣло, така е и въ сѣдуча. Потърѣвнитѣ г. А. Гуневъ и искалъ отъ военния сѣдебенъ сѣдствователъ прѣвнесъ отъ всичкитѣ книжа, които му сѣ потрѣбни, а сѣщо и отъ показаніята на самозванния свидѣтель Ив. Медарова. Така че тайната кореспонденцията е нарушена въ главата на тоя, който се е усмѣялъ да заблуждава нѣкой незнаещи како себѣ си законитѣ въ страната, а размива тия, които не знаятъ.

Нещастно вѣсгиче сѣ още по нещастни редакторъ... И сѣ пишете по санитарната частъ за да ви се не смѣятъ хората. А *propos*. Нуждащитѣ се за номерата отъ горнитѣ секретни—екстренни вѣдѣно съ съдържаніята имъ нека се отнесатъ до г. Гунева, като науестне дѣло то си и нѣй изрѣваме, че той не бѣде долѣръ да ги съобщѣ на заинтересованитѣ, за да не ставатъ фокуснични поне за въ бѣдѣще.

По случай грубото изоначаваніе кървавата случка станала на 30 мѣн. въ градътъ ни отъ в. „Новъ вѣкъ“ въ броятъ му отъ 22 тога въ статията: „Офицерска расправа и А. Гуневъ“, тоя послѣдния е отправилъ на 26 миналий до редакциията на „Новъ вѣкъ“, слѣдующата телеграма: „Собия, редакция „Новъ вѣкъ“, коиже вѣстничитѣ: „Миръ“, „България“, „Дневникъ“, „Новина“, „Вечерна Поща“, и „Работнически Вѣстникъ“.

Прѣставете да заблуждавате обществото поне въ таква печални случаи. Всичко писано по мой адресъ въ статията Вл. офицерска саморасправа“ помѣтена въ бр. 549 отъ 22 тога на вѣстника Вл. е гнусна кѣвѣта. Поручицитѣ Атанасовъ и Стаматовъ безъ участието на Ганева не поскѣкоха отъ засада, безъ никакъвъ поводъ и саморасправа, което установиха прѣдъ военния сѣдствователъ дванадесетъ очевидни свидѣтели. Революеръ, неувни е имало само въ болнитѣ мозаки на обвиняемитѣ. Атанасовъ споредъ послуживитѣ му списъкъ е дѣжалъ 5 мѣсеца тъмниченъ затворъ за таква случаи съ командири си въ Яибодъ и другѣтѣ. Слѣдъ всичко това, имайте малко журналистическа доблѣсть.

Потърѣвни: А. П. Гуневъ.

Отъ администрацията на вѣстникътъ на. По една квантационна книга сѣ дилеали (10) десетъ квантационна подъ №-ра 1256, 1257, 1258, 1259, 1260, 1261, 1262, 1263, 1264 и 1265 съ законитѣ имъ заедно, които сѣ подписани отъ администратора ни г-нъ Бончо Опѣченевъ и подпечатани съ печата на редакцията ни.

Молимъ абонатитѣ си, ако имъ се прѣдставятъ таква, то да ги считатъ за невалидни.

Всѣки денъ прѣстигатъ олакванія въ редакцията ни, че продавачитѣ на прѣсно сурово слѣво, сѣ се носили съ много нечесто обѣкто и не разрѣшавали мѣкото съ вода и при това, бѣвало още и нечесто. — Обръщаме вниманіето на инкашнитѣ санитарни власти, да обрънатъ вниманіе върху това и взематъ нужнитѣ мѣрки.

По случай панаира, който всѣка година се открива прѣвъ мѣсець Май въ градътъ ни, сѣ пристигнали много посетители отъ сѣбнитѣ ни колійски градове и села, отъ които многома сѣ на квартири изъ изхлѣтъ не свои роднини и приятели по вѣзване празни лѣгѣла въ хотелитѣ.

Съсѣсемъ бърза процедура. Единъ отъ „непрѣкосновенитѣ“ на 18 тога се потжва на безподобия на Мироний Сѣдия Медаровъ, противъ П-жа... за дѣрпане удовлетвореніе отъ правосѣднето за неизвѣстни обѣди... Насъ не на инатерсува тѣжгелѣ отъ колкото дѣлствитѣ на сѣдѣлата който на 19-и въ Недѣля слѣдѣтъ обѣдъ во горвата тѣжба връчва на Г жата призовка като я каде на слѣдъ за 20-и въ Понедѣльникъ въ 8 ч. му трѣбѣтъ, обвиняемата да нѣна възможностъ да се защитава отъ нѣкой повѣреникъ... Нѣй не мѣдѣти нѣтъ сѣе искрѣвали кривлатъ ризи на нашия Иванчо, та рѣкоме и за тоя му бързъ подвигъ да го изложѣтъ на обществото, за да му видѣтъ още вѣдѣкъ правосѣднето съ девизитѣ...

Д. No 381—900 г.

ОБЯВЛЕНИЕ
No 1893

Съобразно изпълнителният лист No 143 издаден от Татари Пазардж. Окр. Садъ 9 Мартъ 903 год. за продаване недвижимия имот на покойния Нв. Г. Джуджовъ отъ гр. Панагюрище обявявамъ, че отъ 1 Юний до 1 Юлий т. г. часа до 5 слѣдъ и послѣ правонадаване 5 на сто на слѣдующия денъ въ канцеларията си въ гр. Добричъ ще продавамъ слѣдующия дължниковъ недвижимъ имотъ находящъ се въ землището на гр. Добричъ, именно: 1) лютевъ въ гр. Добричъ IV уч. подъ № 406, построенъ отъ кирпичъ и прѣти, покритъ съ керемиди съ лице 4-20 м. ширъ или дълбочина 7-20 м. и височина 2-20 м., съ граници: пѣтъ, Ахчи Ахмедъ, Хюсеинъ Тучу и Георги Касабовъ, оцѣненъ за 1000 л.

Надаванетоъ ще почне отъ оцѣнката. Желаящитъ могатъ да се явятъ въ канцеларията въ присѣственитъ дни и часове за надаване. гр. Добричъ, 27 Май 1902 г.

I Сад. Приставъ: Пиневъ
Д. № 747 1899 год.

ОБЯВЛЕНИЕ
No. 1887

Съобразно изпълнителний листъ No. 1712 издаденъ отъ II Добричск. Мировий Садия на 31 III 1899 год. въ полза на Х. Димитръ Ганчевъ отъ гр. Добричъ, противъ Пенчо Панаитовъ отъ с. Голѣмо Алчъкой за 140 лева обявявамъ че отъ 1 Юй до 1 Юлий т. г. часа до 5 слѣдъ обѣдъ и послѣ правонадаване 5 на сто на слѣдующия денъ въ канцеларията си въ гр. Добричъ ще продавамъ слѣдующитъ дължникови недвижими имоти находящи се въ землището на с. Гол. Алчкой: 1) Нива „Кръй Дерменъ-полю“ 10 д. 8 ара оцѣнена 21.60 л. 2) Нива „Алджамъ Алчай“, 3 д. оцѣнена 6 лева. 3) Нива „Брѣстакъ“ 10 д. 8 ара, оцѣнена 21.60 лева 4) Нива Давнолу 10 д. 4 ара, оцѣнена 20.80 лева, 5) Нива „Дерменъ-илу“, 6 д. 5 ара, оцѣнена 13 лева. 6) Нива „Узунъ Бой“, 5 д. 9 ара, оцѣнена 11.80 л. 7) Нива „Пхиджлакъ“, 5 д. 1 ара, оцѣнена 10.20 л. 8) Нива „Гирани“, 4 д. 2 ара, оцѣнена 8.40 лева, 9) Нива „Чилкликъ 4 д. оцѣнена 8 лева, 10) Нива „До Мѣрата“, 3 д. 6 ара, оцѣнена 7.20 лева и 11) Къща въ солото, съ двѣ отдѣления за живѣние и ламче подъ единъ покривъ направена отъ калъ и прѣти, покрита съ керемиди, при лице 6 м. ширъ 3.20 м. и височина 1 м. съ дворово пространство отъ около 2480 кв. метра, съ граници: Георги Петровъ и отъ тритъ страни празно мѣстото оцѣнена 50 лева.

Надаванетоъ ще почне отъ оцѣнката. Желаящитъ могатъ да се свиятъ въ канцеларията въ присѣственитъ дни и часове за надаване. Гр. Добричъ, 27-V 1902 год.

I Сад. Приставъ: Пиневъ
Д. № 818 1901 год.

ОБЯВЛЕНИЕ
No. 1892

Съобразно изпълнителний листъ № 2649 издаденъ отъ II Добричск. Мировий Садия на 8 Юний 901 г. въ полза на Х. Дим. Ганчевъ отъ гр. Добричъ, противъ Тома Димовъ отъ с. Вели Факъ за 227 лева обявявамъ, че отъ 1 Юний до 1 Юлий т. г. часа до 5 слѣдъ обѣдъ и послѣ правонадаване 5 на сто на слѣдующия денъ въ канцеларията си въ гр. Добричъ ще продавамъ слѣдующитъ дължникови недвижими имоти и находящи се въ землището на с. Вели Факъ именно: 1) Нива „Могилитъ“ 8 д. 6 ара, оцѣн. 17.20 л. 2) Нива „Юрта“ 13 д. 1 ара, оцѣнена 26.20 л. 3) Нива „Срѣдний Пѣтъ“ 4 д. 1 ара, оцѣнена 8.20 лева. 4) Нива „Кара Солукъ“ 42 д. оцѣнена 84 лева. 5) Нива „Могилски“ Пѣтъ 16 д. 8 ара, оцѣнена 33.60 лева. 6) Нива „Срѣщо Село“ 11 д. 7 ара, оцѣнена 23.40 лева. 7) Нива „Срѣщо Село“ 8 д. 9 ара, оцѣнена 17.80 лева. 8) Нива „Задъ Голѣмата Могила“ 20 д. 1 ара, оцѣнена 40 л. 20 ст. 9) Нива „Камъ Тарла“ 23 д. 7 ара, оцѣнена 47.40 лева. 10) Нива „Кара Соларъ“ 3 д. 9 ара, оцѣнена 7.80 лева. и 11) Къща въ Селото, съ 3 отдѣления за живѣние съ ламъ направена отъ камъкъ и покрита съ керемиди, при дължина 7 м. ширъ 4 м. и височина 2 м. съ дворово мѣсто отъ около 2000 кв. метра, съ граници пѣтъ, пѣтъ Джендо Николовъ и Трапъ, оцѣнена 80 лева.

Надаванетоъ ще почне отъ оцѣнката. Желаящитъ могатъ да се свиятъ въ канцеларията въ присѣственитъ дни и часове за надаване. Гр. Добричъ, 27-V 1902 год.

I Сад. Приставъ Пиневъ

Д. No 744—00 г.

ОБЯВЛЕНИЕ
No 1889.

Съобразно изпълнителний листъ No 956 издаденъ отъ I Добричск. мирови садия на 1-й Юлий 1894 г. въ полза на Х. Димитръ Ганчевъ отъ гр. Добричъ, противъ Ахмедъ Кара Мехмедовъ отъ с. Кюселеръ за 92 л обявявамъ, че отъ 1 Юний до 1 Юлий т. г. часа до 5 слѣдъ обѣдъ и послѣ правонадаване 5 на сто на слѣдующия денъ въ канцеларията си въ гр. Добричъ ще продавамъ слѣдующитъ дължникови недвижими имоти находящи се въ землището на с. Кюселеръ именно: 1) нива „Кору-Аркажъ“ отъ 11-9 дек. за 23 л. 80 ст., 2) нива „Мера“ отъ 15 д. 2 ара за 30 л. 40 ст., 3) нива „Дикли-ташъ“ 7 дек. 2 ара за 14-40 ст. и 4) нива „Дикли-ташъ“ отъ 5 декара 9 ара, за 11 лева 80 стот.

Надаванетоъ ще почне отъ оцѣнката. Желаящитъ могатъ да се явятъ въ канцеларията въ присѣственитъ дни и часове за надаване.

гр. Добричъ, 27 Май 1902 г.
I Сад. Приставъ: Пиневъ

Д. No 2382—901 г.

ОБЯВЛЕНИЕ
No 1891

Съобразно изпълнителний листъ No 14797 издаденъ отъ Варненск. Окр. Садъ на 29 октомврий 901 г. въ полза на Георги Желевъ Сие отъ гр. Вѣрна противъ Мехмедъ Бей Хашамъ Беевъ отъ гр. Добричъ за 1515 лева обявявамъ, че отъ 1 Юний до 1 Юлий т. г. часа до 5 сл. обѣдъ и послѣ правонадаване 5 на сто на слѣдующия денъ въ канцеларията си въ гр. Добричъ ще продавамъ слѣдующия дължниковъ недвижимъ имотъ находящъ се въ землището на г. Добричъ именно: 1) половинъ частъ отъ 8 части отъ една съборена баня въ гр. Добричъ П уч. построена въ дворово пространство отъ 750 кв. м., пѣлата при дължина (лице) 10-50 м. ширъ 6-40 м., височина 5-75 м., съ граници: Ходжа Генджиаръ, Хасанъ Х. Антоловъ, Немаля Кеджабашевъ и Коста Апостоловъ, оцѣн. за 200 лева.

Надаванетоъ ще почне отъ оцѣнката. Желаящитъ могатъ да се явятъ въ канцеларията въ присѣственитъ дни и часове за надаване.

гр. Добричъ, 27 Май 1902 г.
I Сад. Приставъ: Пиневъ.

Д. No 1602 900 г.

ОБЯВЛЕНИЕ
No 1890

Съобразно изпълнителний листъ No 4731 издаденъ отъ II Добричск. Мирови Садия на 10 октомвр. 900 г., въ полза на Бони Енчевъ отъ гр. Добричъ, противъ Салимъ Адиевъ отъ с. Коркутъ, за 47 лева, обявявамъ, че отъ 1-й Юний до 1-й Юлий тек. год. часа до 5 слѣдъ обѣдъ и послѣ правонадаване 5 на сто на слѣдующия денъ въ канцеларията си въ гр. Добричъ ще продавамъ слѣдующитъ дължникови недвижими имоти находящи се въ землището на с. Чобанъ-куюсу, а именно:

- 1) нива „Коджа-тарла“, 53 д. за 53 лева,
- 2) нива „Домузъ-гюлджукъ“, 9 декара за 9 лева,
- 3) нива „Безъ Име“, 10 д. 2 ара, за 10-20 л.

Надаванетоъ ще почне отъ оцѣнката. Желаящитъ могатъ да се явятъ въ канцеларията въ присѣственитъ дни и часове за надаване. гр. Добричъ. 27 Май 1902 г.

I Сад. Приставъ: Пиневъ.
Д. No. 245 1899 г.

ОБЯВЛЕНИЕ
No. 1886

Съобразно изпълнителний листъ No. 692 издаденъ отъ II Добричск. Мирови Садия на 4-II 99 г. въ полза на Х. Д. Ганчевъ отъ гр. Добричъ противъ Добри Атанасовъ отъ с. Гелиджикъ за 33 лева обявявамъ че отъ 1 Юний до 1 Юлий т. г. часа до 5 слѣдъ обѣдъ и послѣ правонадаване 5 на сто на слѣдующия денъ въ канцеларията си въ гр. Добричъ ще продавамъ слѣдующия дължниковъ недвижимъ имотъ находящъ се въ землището на с. Гелиджикъ именно: 1) Нива срѣщо село отъ 23 декара и 1 ара страни Гаю Атанасовъ, Юрданъ Кодевъ, Златъ Великовъ и Бозлукъ оц. за 46-20 лева.

Надаванетоъ ще почне отъ оцѣнката. Желаящитъ могатъ да се свиятъ въ канцеларията въ присѣственитъ дни и часове за надаване. Гр. Добричъ, 27-V 1902 год

I Сад. Приставъ: Пиневъ.

Д. № 1451|902 год

ОБЯВЛЕНИЕ
№ 4303

Съгласно изпълнителний листъ № 412 издаденъ отъ I Добричск. Мировий Садия на 1 Февруарий 1899 год. въ полза на Стойчо Марчевъ изъ гр. Добричъ, противъ Вели Адиевъ и др. отъ гр. Добричъ за 47 л. 75 ст. обявявамъ че отъ 27 Май до 26 Юний т. г. влючително часа до 5 послѣ обѣдъ и правонадаване 5 на сто на слѣдующия денъ въ канцеларията си въ гр. Добричъ, ще продамъ слѣдующия дължниковъ недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Вели Адиевъ находящъ се въ гр. Добричъ, а именно: Една къща въ III участъкъ съ 4 отдѣления построена на 9 м. 95 с. м. дължина. на 6 м. 10 с. м. широчина, а висока 1 м. 80 см. постройката и е отъ камъкъ, а само южната ѝ страна отъ прѣти и намазана съ калъ ва дворъ отъ 410 кв. метра при съседъ: Ибриямъ Хасановъ, пѣтъ Сали Хюсеиновъ и пѣтъ, оцѣнена за 80 лева.

Горѣизложеня имотъ не се намира подъ никакво запрѣщение.

Надаванетоъ ще почне отъ оцѣнката. Желаящитъ да кунятъ горнитъ имоти, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми въ присѣственитъ дни и часове за надаване.

гр. Добричъ 15 V 902 год.
П Сад. Приставъ: Т. Минчевъ

Д. № 753|1898 год.

ОБЯВЛЕНИЕ
№ 1894

Съобразно изпълнителний листъ № 1406 издаденъ отъ II Добричск. Мировий Садия на 12 Мартъ 98 год. въ полза на Х. Д. Ганчевъ отъ гр. Добричъ противъ Ахмедъ Мехмедовъ отъ с. Шахинларъ за 313 лева обявявамъ, че отъ 1 Юний до 1 Юлий тек. год. часа до 5 слѣдъ обѣдъ и послѣ правонадаване 5 на сто на слѣдующия денъ въ канцеларията си въ гр. Добричъ ще продавамъ слѣдующитъ дължникови недвижими имоти находящи се въ землището на с. Шахинларъ именно: 1) Нива „Кали банъ“, 9 декара 3 ара, за 18 лева 60 ст. 2) Нива „Ковакъ“ 7-3 декара за 14.60 лева 3) Нива „Телкеджикъ“ 8.2 декара 16.40 лева 4) Нива „Узунъ бостанъ“ 3 дек. за 6 лева 5) Нива „Кара солукъ“ 4-1 декаръ за 8-20 лева 6) Нива „Камланъ“ 2-5 декара 5-60 лева 7) Нива „Бараачъ“ 9-7 декара за 19 лева 10 ст. 8) Нива „Канланъ“ 2-1 декаръ за 4-20 лева 9) Нива „Айвазъ“ 6-7 декара за 13-40 лева 10) Нива „Боянлъкъ“ 4-4 декара за 8-80 лева 11) Нива „Фанджлакъ“ 1-6 декара за 3-20 12) Нива „Хевдекъ“ 20 дек. за 40 лева 13) Нива „Алчакъ“, 6-1 декаръ за 12-20 лева 14) Нива „Сартъ“, 4-6 декара за 9-20 лева 15) Нива „Шарапъ полю“ 3-5 декара за 7 лева 16) Нива „Сартъ“ 3-5 декара за 7 лева 17) Нива „Авау“ 10 дек. за 20 лева 18) „Карабанъ“ 9-5 декара 19 лева 19) Нива „Капракъ“ 2-2 декара за 4-10 лева 20) Нива „Кара солукъ“ 9 декара за 18 лева 21) Нива „Ясаъ“ 5-6 декара за 11-20 лева 22) Къща съ 3 отдѣления за живѣние и ламъ построени отъ калъ и прѣти покрита съ керемиди при дължина 6.90 м. ширъ 3.50 метра височина 1.50 метра, съ дворово пространство отъ около 800 кв. метра съ граници: Емвъ Сколюмановъ Колю Костадиновъ и пѣтъ.

Надаванетоъ ще почне отъ оцѣнката. Желаящитъ могатъ да се свиятъ въ канцеларията въ присѣственитъ дни и часове за надаване. гр. Добричъ 27 Май 1892 год.

I Сад. Приставъ: Пиневъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 1888

Въ допълнение обявенята ми № 3626 и 3939|901 г. публикувани въ в. „Новъ Листъ“ брой 1-й и „Добруджанецъ“ брой 14|901 год. обявявамъ, че отъ 1 Юний до 1 Юлий т. год. въ канцеларията си ще продавамъ недвижимитъ имоти на Желевъ А. Лоловъ отъ гр. Добричъ, които имоти подробно сж означени въ горнитъ ми обявления.

Надаванетоъ ще почне отъ оцѣнката. които даде първий купувачъ.

гр. Добричъ 27 Май 902 г.

I Сад. Приставъ: Пиневъ

Печатница на Хр. Н. Вовинковъ

Отговорен редакторъ С. И. Дашковъ

Журейския съветъ съ най голямо внимание и нуждната справедливостъ оценяваше достойнствата на изложени добитъкъ и по тайно гласуване присъждаше наградите и благодарение на това ние видяхме, че наградите се дадоха повече отъ заслужено.

Тука даваме на читателитъ си списъка на награденитъ скотовъдци, съ означение размѣра на наградитъ и кой скотовъдецъ за какъвъ добитъкъ е награденъ.

За Коня.

Тодоръ В. Чобановъ изъ Владимирово — Добр. I нагр. 300 л., Ек. Н. Ючорманска изъ Ястжкчларъ — Балчикско II нагр. 200 л., Ст. С. Киселковъ изъ Кюнедлеръ — Добричко II нагр. 200 л., Ив. Петровъ с. Манежрово — Добричко III нагр. 80 л., Георги Караџиловъ с. Каварна — Балчикско III нагр. 80 л., Братия Калинкови с. Емирлеръ — Балчикско III нагр. 80 л., Мустафа Алиевъ с. Трунчуларъ — Куртъ-бунар. IV нагр. 50 л., Петръ Гочевъ с. Базауртъ — Добричко IV нагр. 50 л., Иванъ Боневъ с. Караманлий, Провад. IV нагр. 50 л., Ибраймъ Мустафовъ с. Сюлюманлъкъ, Балчикско IV нагр. 50 л., Муставъ Мехмедовъ с. Сюлюманлъкъ, Балчикско IV нагр. 50 л., Владуль В. Кузовъ с. Куртбунаръ, Куртбунарско IV нагр. 50 л., Лука Ангеловъ с. Харманлъкъ, Добричко IV нагр. 50 л., Димитръ Илиевъ с. Ези-бей, Добричко IV нагр. 50 л., Арноъ Ибишовъ г. Варна IV нагр. 50 л., Св. Божанъ Дойчевъ с. Базауртъ, Добричко IV нагр. 50 л., Мола Мустафа Сюлюшевъ с. Киликадж, Куртбунар. V нагр. 20 л., Константинъ Таневъ с. Гьоре, Балчикско V нагр. 20 л., Иванъ Марковъ с. Владимирово, Добричко V нагр. 20 л., Нови П. Калинскъ с. Дуранларъ, Балчикско V нагр. 20 л., Мехмедъ К. М. Байриктаровъ с. Сейдалий, Добричко V нагр. 20 л., Петръ Спасовъ с. Сюлюманлъкъ, Балчикско V нагр. 20 л., Бекиръ Бекировъ с. Гюкче-дюзюкъ, Добричко V нагр. 20 л., Мехмедъ Исмаиловъ Кюнедлеръ, Добричко V нагр. 20 л., Константинъ Динковъ с. Фиджаклий, Добричко V нагр. 20 л., Гергинъ Желъзовъ с. Черковна, Провад. V нагр. 20 л., Юмеръ Османовъ с. Шахиджий, Добричко V нагр. 20 л., Добри Жековъ с. Осман-ѳъкъ, Добричко V нагр. 20 л., Конст. Минковъ с. Владимирово, Добричко V нагр. 20 л., Гочо Енчевъ с. Базауртъ, Добричко V нагр. 20 л., Иванъ Курчевъ с. Дурбалий, Добричко V нагр. 20 л., Георги Георгиевъ с. Манастиръ, Провад. V нагр. 20 л., Конст. Ивановъ с. Суютчукъ, Добричко V нагр. 20 л., Петръ Драгановъ с. Пчеларово, Добричко V нагр. 20 л., Киро Петровъ с. Манежрово, Добричко V нагр. 20 л., Зейнелъ Х. Шерифовъ с. Манежрово, Добричко V нагр. 20 л., Ст. Георгиевъ с. Кайрякъ, Куртбунарско V нагр. 20 л., Ибраймъ Ахмедовъ с. Качмакъ, Балчикско V нагр. 20 л., Хасанъ Х. Салиевъ с. Байрямъ-бунаръ, Куртбунар. V нагр. 20 л., Тодоръ Славовъ с. Добричъ V нагр. 20 л., Или Димитровъ с. Дурбалий, Добричко V нагр. 20 л., Славъ Николовъ с. Шаджкой, Провадийско V нагр. 20 л., Ах. Х. Салиевъ с. Гол. Караачъ, Куртбунарско V нагр. 20 л., Дяко Стояновъ с. Кадиево, Добричко V нагр. 20 л., Гочо Ангеловъ с. Базауртъ, Добричко V нагр. 20 л., Рашидъ А. Османовъ с. Настранинъ, Добричко, V нагр. 20 лева.

За едъръ рогатъ добитъкъ.

Желъзъ Вълковъ с. Балджръ-кьой, Провадийско I нагр. 200 л., Лука Ангеловъ с. Харманлъкъ, Добричко II нагр. 100 л., Братия Калинкови с. Емирлеръ, Балчикско II нагр. 100 л., Х. Петръ Холевичъ с. Делнебей-кьой, Балчикско III нагр. 50 л., Генио Х. Витановъ с. Кюстекчидеръ, Добричко III нагр. 50 л., Георги Енчевъ с. Арабаджий, Куртбунарско III нагр. 50 л., Ахмедъ Исмаиловъ с. Кюнедлеръ, Добричко III нагр. 50 л., Ахмедъ Хасанъ Чаушевъ г. Добричъ IV нагр. 30 л., Стоянъ Черневъ с. Александрия, Добричко IV нагр. 30 л., Абдименанъ Ахмедовъ с. Чигуль-кюсю, Добричко IV нагр. 30 л., Динко Петровъ с. Фиджаклий, Добричко IV нагр. 30 л., Мустафа Чолакъ Хюсеиновъ с. Настранинъ, Добричко IV нагр. 30 л., Юрданъ Даскаловъ с. Каралезъ, Добричко IV нагр. 30 л., Тодоръ Баевъ с. Тойкюсю, Търновско IV нагр. 30 л., Стефанъ Баевъ г. Добричъ IV нагр. 30 лева, Екатерина Н. Ючорманска с. Ястжкчларъ, Добричко IV нагр. 30 л., Калой Деневъ с. Баракларъ, Добричко IV нагр. 30 лева

За овце и кози.

Желъзко Плевъ с. Гевреклеръ, Варненска окол. II нагр. 70 л., Вълчо Стояновъ с. Ези-бей, Добричко II нагр. 70 л., Халилъ Х. Юмеровъ с. Каралезъ, Провад. III нагр. 50 л., Атанасъ П. Коларовъ г. Добричъ III нагр. 50 л., Желъзъ Паскалевъ с. Ези-бей, Добричко III нагр. 50 л., Василъ Тодоровъ с. Кюстекчидеръ, Добричко III нагр. 50 л., Петлю Желевъ г. Добричъ III нагр. 50 л., Никола Тодоровъ с. Каралезъ, Добричко IV нагр. 20 л., Тодоръ Рачевъ с. Али-Ашио, Добричко IV нагр. 20 л., Гено Стояновъ с. Ботево, Добричко IV нагр. 20 л., Калчо Стояновъ с. Богданово, Добричко IV нагр. 20 л., Добре Христовъ с. Матламово, Добричко IV нагр. 20 л., Атанасъ Ивановъ с. Каралезъ, Добричко IV нагр. 20 лева.

За свинье.

Деню Кара Димовъ с. Пчеларово, Добричко I нагр. 60 л., Станчо С. Киселковъ с. Кюнедлеръ, Добричко II нагр. 30 л., Юрданъ Великовъ с. Гелшиджий, Добричко II нагр. 30 л., Атанасъ Петровъ г. Добричъ III нагр. 10 л., Стоянъ Ивановъ с. Суютчукъ, Добричко III нагр. 10 л., Лазаръ Петковъ с. Каралезъ, Добричко III нагр. 10 л., Юрданъ Даскаловъ с. Каралезъ, Добричко III нагр. 10 л., Никола Атанасовъ с. Каралезъ, Добричко III нагр. 10 л., Георги Естимовъ с. Каралезъ, Добричко III нагр. 10 лева.

За домашни породисти птици.

Екатерина П. Габе с. Харманлъкъ, Добричко I нагр. 25 л., Иванъ Ганевъ с. Каралезъ, Добричко II нагр. 15 л., Арноъ Ибишевъ г. Варна II нагр. 15 л., Свъщенникъ Павли Атанасовъ с. Ези-бей, Добричко III нагр. 10 л., Гавчо Генчевъ г. Добричъ, III нагр. 10 л., Джаферъ Сентаровъ, г. Добричъ III нагр. 10 л.,

За надприпущанне.

Адемъ Х. Мустафовъ с. Кочмаръ, Куртбунарско I нагр. 200 л., Реджебъ Х. Мустафовъ с. Бояна, Добричко II нагр. 100 л., Хюсеинъ Кара Османовъ с. Антаразакъ, Провадийско III нагр. 50 л., Халилъ Х. Хасановъ с. Горньо Кадиево, Добричко IV нагр. 30 лева.

Всичко 4095 лева

Верѣдъ общо задоволение отъ страна на скотовъдци и не скотовъдци, конкурса се закры съ най блъскавъ усѣхъ.

Дано идущий — четвърти конкурсъ ни прѣстави идеала на нашето скотовъдство.

ПО ХАЛЪТЪ НА ВОЛНОНАЕМНИТЪ КЛАСНИ УЧИТЕЛИ.

Ако има забравени учители било отъ законитъ и закончетата по „вещастното наше народно просвѣщение“, било отъ журналистиката, то това сж волнонаемнитъ класни учители съ срѣдне и нещлю више образование въ народнитъ трикласни училища. Болшинството отъ учителитъ въ тѣхъ сж отъ тая категория. Прѣлъ дълги и усилни години тѣ сж носили и сж изнесли до сега на патитѣ си тия училища (отъ 4—5 години насамъ почнаха да назначаватъ въ тия училища и лица съ пълно више образование). Дългата учителска практика въ тѣзи училища ги е подготвила съ достоинство да заематъ учителскитъ си мѣста: знае се, че дългата разумна практика дава на учителя опитност съ умѣние да може да прѣподаде и заинтересова ученицитъ си

При това, ако практикътъ учителъ е слѣдилъ съ внимание прогресивнитъ открития на прѣдмета, който прѣподава, то тогава нека никой не смѣе да прави сравнение на тоя учителъ съ който „да било другъ, новакъ, макаръ и съ диплома, защото дипломитъ сж за училищното знание, а това послѣдното безъ училищентъ духъ, безъ учителско майсторство, казено въ дългата учителска практика, е още нищо. Ако асичко това се съзнава, било отъ законодатели, било отъ съставители на законъ въ министерството на Народното Просвѣщение, защо тогава се игнориратъ тия сили? Защо — не имъ се подобрява материалното подобрене, а се оставятъ навѣенъ разкошно да гладуватъ? За благодарностъ ли се прави всичко това, дѣто сж си

изгнотили по-вечето съвѣтъ гърдитъ да работятъ за уреждането и подобренето на тия училища до денъ днешенъ?

Дѣйствително, много учители отъ тая категория можаха по околентъ патъ да получатъ нуждната степенъ на класни учители, икън сега сж дори и първостепенни учители; а тия нещастници, които не сж искали да чуиятъ грѣбнатъ прѣдъ мѣстни дребѣвци, икъма сж свои роднини или близки приятели въ министерството се храняха съ надѣждата, че ще настатъ и за тѣхъ икъкогажъ бѣлъ денъ, но какво виждаме напоследъкъ? — комисиата, която засѣдаваше при министерството на Народното просвѣщение имъ каза така: „Чувайте, има вѣрие, хранѣте надѣжда; вашата работа ще и уредимъ съ законъ!“ Ами до сега безъ законъ ли сте и карали? Много намѣто може да се употреби туйъ поговорцата: „трай, коню, за зелена морала!“ Сега вѣраме, всѣки отъ тия учители проклама минутата, въ която за прѣвъ патъ е намислилъ да се посвѣти на тая трудна, но свѣга просѣсия — учителството. Както се каза, е искусство, което може да се усѣвършенствува само съ внимателно практикуване и наблюдателностъ, то за това необходима е нужно душевно спокойствие което икъ не малко е свързано съ материалнитъ житейски нужди.

Дано поне сега сабѣдъ всячко това се погледне малко по-сериозно на тоя въпросъ и се даде всѣкому заслуженото.

МЪСТНИ

Въ броятъ си отъ 6 й миналий мѣцъ, бѣхме уповѣстили слуха, че и бившия ни главенъ бирникъ г. А. Несторовъ се обвинявалъ въ злоупотребавање на около 4840 л. държавни пари и че е билъ заловенъ и арестованъ. Обаче, прѣди икъколко дена, г. Несторовъ сж яви въ редакцията ни и даде слѣдущитъ разяснения, по тая работъ: 1) Че той не е билъ арестованъ, и 2) че не билъ злоупотребявалъ никакви пари, а като главенъ бирникъ, е испращалъ пари на усещение фонда и слѣдъ 1 1/2 год. при пригѣждането смѣтитъ на Софийското Държавно Ковчежничество, суммата не се указала на лице; вслѣствие на което ковчежника за свое оправдание казвалъ, че не билъ получилъ паритъ, при всичко че е билъ издалъ за цѣлата квитанция и че тя била по погрѣшка издадена.

Г-нъ Несторовъ отъ своя страна твърди на основание квитанцията, че е билъ изпратилъ сумата.

Ще чакаме да се произнесе правосѣдието, за да видимъ кой е еривинка.

Уволненъ. Енидженския държавенъ бирникъ г-нъ Н. Павовски е уволненъ отъ длъжностъ, съ заповѣдъ № 532 отъ 22 миналий отъ г-на Министра на Финанситъ, безъ да се посочватъ причинитъ (?), вмѣсто когото се назначава жителъ отъ г. Габрово г. Димитръ Н. Попчевъ.

Обиръ. На 2 й сръцу 3 й того, е билъ обранъ въ П. участъкъ бакалския дюгонтъ на Артюнь П. Уланянъ. Разказватъ че крадцитъ слѣлъ като разбили вратитъ и вземали чекмеджето въ което е имало 200 л. ср. и 30 л. размѣни сж взѣгли на края на града — кадѣ киречийтъ, гдѣго кате обрали отъ чекмеджето само левовѣтъ и биле оставили на него мѣсто чекмеджето съ 30 тѣхъ лева размѣни, избѣгли въ неизвѣстностъ.

На слѣдущия денъ зараньта, полицията била намѣрила чекмеджето съ останалитъ 30 л. размѣни пари и занеда въ участъка, а крадцитъ още не сж заловени.

Въ честь на църквата ни „Св. Троица“, на 3 й того, стана много голямъ зборъ, на занадната страна вѣвъ отъ градътъ ни, гдѣто бѣха се стѣкли множество граждани и селяни.

На тая мѣстностъ всяка година става зборъ, но колкого т. годишния не е бивалъ толкова много оживленъ.

Лични. По случай станалия конкурсъ за който говоримъ въ уводната си статия, отъ Варна додоха и си отпатуваха: Г. Г. Окржний Управителъ П. Станчевъ, члена отъ Окр. Пост. Комисия М. Жековъ и Инспектора по земледѣлнето въ округа Нв. Бързиковъ. По чествата работа бѣ и г-нъ Г. Ивановъ бившии Окр. Управителъ, сега прѣдставителя на извѣстната търговска къща Пчелдекеръ, за разни земеделчески и др. машини.

Оплащаване. По случай закрытия вече на ширь, за който ний има да поговоримъ въ единъ отъ идущитъ си броеве, много отъ търговцитъ сѣ оплащаватъ, че не може да направитъ добра търговия, което отдаватъ на емиансовата ни криза, което се точи отъ 1899 год. насамъ.

Благодарни. Многого търговци съ които знахме честота да се разговаряме, изказватъ благодарността си на тукашнитъ полицейски власти въ лицето на Окол. ни Началникъ, гдѣто не бже допустнали въ панаши никакви кражди. Даво бждемъ щасливи да чуемъ и отъ земеделцитъ нѣтъ околията ни добри отгивни за прикритиване на толковато много кражди на сари и дробни добитци...

Незе-избрания кметъ г-нъ Ж. Абджиевъ съ помощницитъ си: Сабъ Игнатовъ и Кюрчи Халилъ, на 1-й того встаниха въ длъжность и моментално прогониха купъ достойни градски служители, за които ще има да поговоримъ въ единъ отъ слѣдующитъ си броеве.

Всичкитъ постѣи по настоящемъ, спорѣдъ свидѣнията ни, въ цѣли Варненски окръгъ прѣдвѣщаватъ извѣрѣдно добро плодородие.

Съгражданина ни г-нъ Петръ Сейрековъ, който бе контролоръ при тютюновата фабрика на Х. Артювъ Х. Капреловъ, е уволненъ, вмѣсто когото е назначено едно младо и неопитно момченце 17—18 годишно, именуемо Илия Друмевъ.

Ний нѣмаме нищо да кажемъ за новоназначения Друмевъ, освѣнъ да съжаляваме само министра на емиансите, гдѣто не взема въ съображеня при уволняванията и назначаванята възрастта и способността на чиновницитъ, така и материализмот и семѣйното нѣтъ подожения. Г-нъ Сейрековъ е човѣкъ на 55 год. възраст, старъ опѣченецъ, безъ никакви материални срѣдства, при това е и неспособенъ за друга работа. Да се посѣга и се отнима хлѣба на такъвъ нещастникъ и се назначава едно неопитно момченце, което освѣнъ че не отговори на условията да бже контролоръ, но и за войнитъ още не е виканъ... е неспрѣдливо и не законно.

Нѣ така отиватъ работитъ при „новата ера“. **Останаха** зашамадени нашитъ радославности на 1-й того при избирание кметъ и помощници отъ новоутвърдени ни Общ. Съвѣтъ, като испѣгнаха 10 члена стамболовности а горкитъ „сойки“ останаха само съ 4... и като така за кметъ се избра Ж. Абджиевъ, а за неговии помощници Сабъ Игнатовъ и Кюрчи Халилъ. Ний това знаехме и за това не обръщаме внимание на бръщолеванията на „Свободенъ Гражданинъ“, който се пѣни отъ нѣколко годива и утвърдяваше че „разорекото“ общество въ Добричъ е на негова страна, и сега нѣма нищо да му кажемъ, освѣнъ да го е дѣла съ както него, тѣй и Арсенева, който напустиа и Народ. Събрание и дори тукъ прѣди избора да се измоли на Желѣза поне за единъ помощникъ, но не бже послушанъ... Аска тѣй върви на младодѣлалитъ, които сѣ научени отъ шефъте си Бай Василія да се отдаватъ подъ наемъ, както бе прѣвъ 1899 год бѣха взимали за нѣстойникъ Грекова, а прѣвъ 1900 г. Т. Иванчова и цомъ настояника имъ ги напустиа, тѣ сѣ зграмолясеха като гнили круши...

Ний отъ тоя изборъ за сега сме доволни, защото обстоятелствата помогнаха на съгражданинтъ ни, да нѣма нито единъ младодѣла въ постоянния съставъ на общината ни сега, но който случай ще излѣзатъ на лице още по-голям тѣхни злоупотребления и произволи вършени въ почившия радославовски режимъ, стига номозбранитъ кметъ и помощници, да иматъ добрата воля въ интересъ на градъте ни, да изпълнятъ общото желанье на всички граждани съ исклучение на Арсенева, който сѣ облажи съ 4400 л. отъ мѣстото си?! който желаня сѣ: подъ сѣдъ злоупотрѣблителиа на народната потъ за оказанитъ до сега гешевти изнамѣрени отъ комисията на сума около 10000 лева и разравнише архивата за много други издирвания, като раздаване градски мѣста, както сѣ ставали приставскитъ секвестри на заплати и пр. и пр.

Ако по нѣкомъ причини, новото кметство почне по горния случай да бездѣйствува и зарѣшнични, ний като журналисти ще съумѣе да запазимъ интересъте на градъте ни, както на правихме миналата годива, затова имъ приполичваме точността, справедливостъ, за да не дождиватъ въ скоро врѣме съгражданинтъ ни да ги свалитъ...

Буря. На 5-й того, около 6 ч. подиръ обѣдъ, когато бѣ се заоблачило и термометъра посоч-

ваше на дждъ, навѣсе такава силна буря, която като задогаше всички прахъ отъ земята, образуваше другъ единъ облакъ отъ прахъ който трая около 10 минути неприякнато и бѣ прѣтърмнито на врѣдъ като нощъ. Отъ находкитъ се въ това врѣме въ панаши лица, нѣкои сѣ потѣгали съ каруци и сайтони за града, за да испреварятъ дждя; но вслѣдствие бурята и облака отъ прахъ, почти на полочето отъ тия — коньетъ имъ бѣха се отбѣли по съврѣшено други направлення, а не вече глѣчь града а една отъ сайтонитъ, който сѣщо бѣлъ отбѣлъ по друго направление отъ коньетъ, то тѣй се блѣсналъ въ каманитъ, които сѣ стонарени покрай шосето за Чинутъ-куюсу и сѣ претурна, но благодарение на провидението, хората които биде на него, оставали непопрѣдени.

Не единъ пѣтъ сме писали, за като какъ околийския ни дѣкаръ Дръ Тончевъ иска да се обогати на бѣрао по единъ недостоенъ начинъ. Сега получихме свидѣния, че на 2 того родителитъ на дѣцата: Торосъ Мисакъ, Гаработъ Кюбленкъ, Храмана Кюбленкъ, Арансѣ Абрамова и др. ж. изъ гр. Добричъ, отишли въ градската амбулатория да вакциниратъ дѣцата си, тамъ завариха и околийския дѣкаръ „младшъ социалиста“, който присвоише правата на градски дѣкаръ-вакциниралъ ги съ градския детритъ, а при излизане на родителитъ съ дѣцата си, по единъ наследнически начинъ имъ вземалъ по единъ левъ. До колкото знаеме всички получаватъ безплатна медицинска помощъ въ градската амбулатория. Пшгаме, знай ли Градския Кметъ за това, или докторовото началство?

Обща хроника.

Най-малкитъ подробности по прѣбиваннето на Княза въ Петербургъ.

(Заето отъ „Новини“).

Първии съвѣсти царски обѣдъ въ Петерховъ.

На 28 май въ Бѣлата зала на Петерховския Дворецъ, въ 8 часа вечеръ, е имало съвѣсти царски обѣдъ въ честь на Българския Князь. Срѣдното мѣсто на трапезата е занимавала Императрицата Александра Теодоровна, отъ дѣсната страна на която е сѣделъ Българский Князь, а отъ лѣвата Императоръ Николай II-й.

* * *

Княза сѣдѣ съ дѣцата въ Петербургъ.

На 29 май въ 9 часа сутринята на императорската яхта „Александрия“ е пристигналъ отъ Петерховъ въ Петербургъ Н. Ц. Височество Български Князь. На скелята сѣ очаквали Княза: управляющия началникъ на морския шабъ в. ад. Авеландъ, помощника му к.-ад. Моласъ, командира на Петербургското пристанище в. ад. Деливиротъ и др. високопоставени лица, при които и прикомандировани при бѣлг. воененъ министръ полковникъ Протановъ, както и депутацията отъ града Петербургъ на чело на градския кметъ Делянова, помощника му Тарасовъ и членовѣтъ Медвѣщевъ, Петровъ и Троицкии, която посрѣща съ хлѣбъ и солъ на срѣбърна табла. Срѣбърна табла въ срѣдната си носъ гербъте на България и оня на града Петербургъ.

* * *

Рѣчьта на Петербургския кметъ.

„Българский Княже!
Ти знаешъ обичая на Руската земя. Ти знаешъ кога посрѣщатъ руситъ съ хлѣбъ и солъ... Прими ги, прочее, отъ тѣхъ сѣ оная любовь и оная искрени чувства, съ каквито ние ги поднасяме. Петербургъ се радва, че тебе изново пакъ вижда, ти августѣйшии вождъ на роляия, близкия до руското сърдце български народъ!“

* * *

Отговора на Княза.

Княза, като поспналъ съ солъ хлѣба, издигналъ го и произнесалъ слѣдующитъ думи:
„Дълбото сълъ трогнатъ и щастливъ се сѣда примае знакъте на славянското гостоприенство отъ столицата. Твърдѣ много ви благодаря, господа!“

Въ Петерховския съборъ.

Високии гостъ, придружонъ отъ назначени при него флигель-аютантъ князь Оболенский се качилъ въ приготвени екипажъ и отишелъ право въ Петропавловский съборъ. Като влѣзналъ въ събора, княза се приближилъ до духовенството, което го очаквало и го благословило, и слѣзналъ въ гробницитъ на почившиитъ императори Александръ II-й и Александръ III-й, гдѣто е била отслужена панахида. Слѣвъ панахидата, Негово Цар. Височество Князьте, министра прѣдсѣдателя г-нъ Дръ Дакевъ, прѣдсѣдателя на Народното Събрание г. Драганъ Цанковъ, военния министръ г. м. Паприковъ и всички други лица отъ свитата на Княза сложили единъ срѣбренъ вѣнецъ на Александръ II-й. Тоя вѣнецъ бѣлъ съставенъ отъ двѣ лаврови вѣтви, които се сключвали една съ друга и въ срѣдата на които била поставена икона на Спасителя; на лентитъ, които свързватъ лавровитъ вѣтви, стои написано на български езикъ: „*На Царя-Освободителя признателностъ и благодарностъ, привѣрливостъ отъ Българитъ и тѣхния Князь 1877—1902 год.*“. Вѣнеца е сложенъ на черно кадифе. Като сложили вѣнеца на гроба, Княза колѣничилъ и цѣлувалъ иконата на гробъте на Царя-Освободителя. Това извършили и всички други. Относѣтъ, вторъ единъ грамаденъ вѣнецъ отъ живи триадафили, палми и лаври, прѣвързани съ трикозорнитъ народни български ленти и съ надписъ: „*На Царя-Освободителя Александръ II-й отъ комитета на Царя-Освободителя Александръ II-й, бѣлъ сложенъ отъ прѣдставителитъ на комитета на гроба на Царя-Освободителя, слѣдъ което всички колѣничили и цѣлували иконата. Мѣжду това, Н. Ц. Височество Князьте положили вѣнецъ лавровъ, отъ свое име на гроба на Императора Александръ III-й и на колѣнъ се помолитъ на праха на Царя-Миротворецъ. Такъвъ вѣнецъ Княза положили и на гроба на почившия Цезаревичъ Георги Александровичъ.*

Високия гостъ слѣдъ като посѣтилъ усниалната на Императорския Домъ, направилъ визити на Тѣхни Импер. Величества Великитъ Княгини Александра Иосифовна и Принцеса Евгения Максимилиановна Олденбургска, както и на прѣдставителитъ на великитъ държави.

* * *

Въ Александровската — Невска Лавра.

Българския Князь слѣдъ горнитъ посѣщения е отишелъ въ Александровската — Невска Лавра, гдѣто е посѣтилъ високопрѣосвѣщенния Антоний, митрополитъ Петербургски и Ла токеки митрополитъ. На митрополита Княза подарилъ собственорѣчно единъ масивенъ златенъ кръстъ на прѣкрасно изработенъ синажиръ. Митрополита далъ на Княза за въспоменание иконата на Спасителя. Изъ апартаментитъ на митрополита, Княза посѣдвалъ отъ заѣвѣстника на лаврата и свитата си, отишелъ нѣколко въ Троицкия съборъ, гдѣто се поклонилъ на св. благовѣречъ князь Александръ Невски.

* * *

Обѣдъ въ Българското Агентство.

Въ сѣщия день, въ часа 1, имало е обѣдъ гала въ Българското Дипломатическо Агентство, на който присѣдствували: Българския Князь, Графъ Ламсдорфъ всички други руски министри и високопоставени лица и Петербургския Кметъ. Въ врѣме на обѣда, прѣдсѣдателя на славянското благотворително дружество генералъ-аютантъ графъ Н. П. Игнатиевъ е произнесалъ слѣдующия тоестъ: „*Въ лицето на високия дѣстъ гостъ на Руския Императорски Домъ и на руската столица, ние, руситъ виждаме прѣдставителъ на единъ много скъпъ намъ братски народъ. Димамъ чашата си за здравieto на Князи на България и на българския народъ.*“

* * *

Императорския ермитажъ

Слѣдъ обѣда, Н. Ц. В. Князьте е отишелъ въ императорския ермитажъ, гдѣто е прѣселъ членовѣтъ — гласни отъ Петербургския градски съвѣтъ.

* * *

Рѣчьта на Петербургския кметъ

„Ваше Царско Височество!
Населението на Петербургъ ме е натоварило да Ви привѣтствувамъ по случай желанното ваше пристигане въ столицата на империята. Сегашното Ваше идзѣне е особено зна-

мешателно. Множествомъ изъ насъ още ясно си припомня, когато, четвъртъкъ вѣкъ назадъ, синовете на Русия, послушни на волята на най хуманга отъ Монарсите — Царя-Освободителя, движими отъ поривитѣ на братската любовь, бестръпотно отидоха да проливатъ кръвь за свободата на българскитѣ славяни, въ защита на Свѣтия Кръсть, за тържеството на правдата и справедливостта. На насъ е сѣкна България, позлатата на които сѣк обатрени съ руска кръвь: на насъ е сѣкна и близкитѣ народа, които изповѣдва съ насъ наедно православната вѣра, и ние сме ради да Ви приветствуваме, Ваше Ц. Височество. Петербургското Градско Управление ви моли да приемете милостиво и да прѣдадете тоя скромень подаръкъ на Княжича Бориса, като знакъ, че неговото посѣщение петербургци живо помнятъ".

Подаръка за Князь Бориса.

Градския вметъ, г. Делиновъ, връчмилъ тогава на княза роскошно сребарно, позлатено и емалирано ковчежце, изработено по духътъ на XVII вѣкъ. Двѣтъ страни на ковчежето били украсени съ рускитѣ държавни гербове.

Отговора на княза.

„Приема, оказанъ на мене въ Сѣверната столица, ме твърдѣ много трогна и азъ ви моля, васъ, прѣдставителитѣ на Петербургското градско управление, да прѣдадете на столичното население моята сърдечна благодарность за поднесенія мене хлѣбъ и солъ, а тъй сѣкщо и за прѣдначения отъ комитетъ, когото за княза Бориса подаръкъ. Мене е сеобен приятно да видя прѣдставителитѣ на градъ Петербургъ тая година, когато се вѣщава четири вѣкъ отъ тогава, когато нашитѣ брати рускитѣ, които като си жертвуваха живота, се бориха за свободата на православния български народъ, които ще имъ бжде за това вѣчно благодарень. Още водижъ, господа, благодаря ви за гостинския приемъ въ великия градъ на брѣга на Невъ. Да живѣе Петербургъ и неговитѣ граждани".

Параденъ обѣдъ.

Въ 6 часа сѣдъ обѣдъ, Негово Ц. Височество Князь Фердинандъ, замѣнавалъ по Балтицката желѣзопътна линия въ Императорския трень гъ Петерховъ, гдѣ въ голъмия Дворецъ въ 7 ч. 30 м. е имало въ негова честь парадень обѣдъ.

Въ прѣме на обѣда Царя е дигналъ сѣдующия тоестъ:

Госта на Царя Николай II.

„Посѣщението на Ваше Царско Височество, на чело съ членовеца на комитетъ по въздиганieto на памятника на Императора Александръ II, особено рада, като свидетелство на благодарна память отъ страна на българския народъ за незабравимия Мой Дѣдо, кой о приложилъ къмъ самостоятелна живость и дѣло славянско княжество".

„Ния за здравнето на българския князь Фердинандъ, на княжича Борисъ, Мой вѣлюбивъ кръщеникъ и за процъфитието на сѣкмата за Моего сърдце и за сѣрдцето на всички рускитѣ Българи".

Отговора на Княза.

На тая Императорска въздразница, Княза е отговорилъ:

Ваше Императорско Величество! Високо като цѣня озаволенieto на Ваше Императорско Величество къмъ мене и къмъ българския народъ, отъ все сърдце благодаря за горчивия приемъ оказанъ намъ отъ Великата братска Русия.

Ваше императорско Величество! Връзкитѣ, които свързватъ българскитѣ съ руския народъ сѣк верушими, тъй като тия връзки сѣк кръвни, святи; тѣ неразрывно и вѣчно съединяватъ България съ нейвата Велика Освободителница.

Българския народъ е всекога вѣрвалъ въ Русия и е убедень че той е за наврѣдъ ще намѣри въ своето мирно развитие защита и покровителство подъ мѣното крило на Руския Орелъ.

Прѣзвизень отъ тия чувства азъ издигаамъ чашата си и ния за здравнето и дългоденствието на Ваше Императорско Величество, на Тѣхни Императорски Величества Императрицитѣ Александра Теодоровна и Императрица Мария Теодоровна и за Царствующия Домъ, а тъй сѣкщо

и за здравнето и прѣсѣщанieto на великия братски руски народъ".

Оркестра въ това врѣме е изсвирилъ и двѣтъ народни химни на Държавнитѣ Господари.

Българската депутация поднася подаръка на Царя.

Сѣдъ вечерята Царя, Царичата и всичкитѣ велики князе и княгини, отъ обѣдната зала вѣзла въ Балата зала, гдѣ по-наврѣдъ отишла българската депутация на чело съ Княза, гдѣто бже дошло и всичкитѣ руски министри, и тамъ прѣдъ статуята, която е прѣдначена за подаръкъ на Царя, Българския Князь се обърнаалъ къмъ него съ сѣдующата рѣчь:

Ваше Императорско Величество!

Страданията на едноврѣния и едноземень български народъ като Божественна искра, разсвѣтила любвеобилното сърдце на Царя-Освободителя и неговия народъ. Отъ височинитѣ на башкитѣ се разигра безпримѣрната по своето божественно, истинско християнско въодушевление — руската народна освободителна война.

Като се постави на чело на побѣдоноситѣ полкове, несравнимия вѣнценосень вождъ прѣвожа къмъ самостоятеленъ живость българския народъ.

За да се увѣковчи това велико събитие, българския народъ възмгнъ въ столицата на възкрѣвшата България памятникъ на Царя Освободителя. И сега, като поднасямъ въ уменьшенъ видъ тоя памятникъ, азъ изразявамъ на Ваше Императорско Величество, покровителя на българския народъ неогладимитѣ чувства на вѣчната негова благодарность и признателность за великодушно дарованата му свобода".

Рѣчьта на г. Драганъ Цанковъ.

Сѣдъ княза, прѣдседателя на Народното Събрание, г. Драганъ Цанковъ произнесаалъ сѣдующата рѣчь:

„Ваше Императорско Величество, царъ милостивий и покровитель на България!

Считамъ се за щастливъ, че съмъ опознано-мощень отъ народнитѣ прѣдставители да прѣдамъ лично на Ваше Императорско Величество желанието на българския народъ, изразено съ рѣшението на Народното Събрание въ заседанieto му отъ 20 май н. г.

Това желание позволявамъ си да го прѣдамъ на Ваше Императорско Величество на български языкъ

„Народнитѣ прѣдставители, въодушевени отъ чувствата на вѣчна признателность и благодарность, които българския народъ питае къмъ Русия, благовѣрно поздравляватъ Негово Императорско Величество Руския Царъ и Български покровитель и Го молятъ най-покорно да благоволи да почете съ Височайшето Си ирисѣствие откриванieto на памятника, въздигнатъ въ Сѣвия столица на българската държава отъ вѣчно признателния български народъ на Царя Освободителя Александръ II, Дѣдо на Ваше Императорско Величество".

Рѣчьта на прѣдседателя на комитета

Послѣ г. Цанковъ, прѣдседателя на комитетъ, г. Замковъ е прочелъ сѣдующия адресъ:

Ваше Императорско Величество, комитетъ „Царъ Освободитель Александръ II", согласно постановлению, принятому въ заседаньи, соетянемся въ софийскомъ княжескомъ дворѣ, подъ прѣдседательствомъ его державнаго покровителя и почетнаго прѣдседателя его королевскаго височества князи Болгарскаго Фердинанда I, по случаю въздвигаемата комитетомъ на кенту признателнаго болгарскаго народа въ столицѣ Сѣвѣя памятника Августейшему Вашему Дѣду въ Бозѣ почивающему великому нашему освободителю Императору Александру II, — считаемъ себя счастливымъ поднести къ стопамъ Вашето Императорско Величества художественную бронзовую релюкцию (1/15) этого памятника, сдѣланую самимъ авторомъ, скульпторомъ Арнольдомъ Цоки, и альбомъ рисунковъ всехъ памятниковъ находящихя въ Болгарѣ могила рускиихъ героевъ, павшихъ въ освободителюю войну, какъ видимый знакъ гаубокой и невыразимей признателности болгарскаго народа къ Августейшему Внуку Царя-Человѣколюбца къ великодушному Покровителю Болгарѣ, къ Величайшему и Могущественнейшему славянскому Государю брат-

скаго единокровнаго и единоврѣнаго рускаго народа, неопѣвими жертвами котораго на поощъ брани была искуплена наша свобода; при семъ комитетъ осмѣливается доложить Вашему Императорскому Величеству, что начатое имъ дѣло по увѣковченю памяти Великаго Благодѣтеля и Освободителя Болгарѣ въ Бозѣ почивающего Императора Александра II, бждегъ окончено въ непродолжительномъ врѣмени и что признателная България уготовается самымъ торжественнымъ образомъ означенать двадцатипятилѣтня своего освобождения открываемъ въ столицѣ Сѣвѣя памятника своему великодушному Царю Освободителю, причемъ заранѣе выражаетъ великую радость и безконечное счастье, которое она испытала бы, если бы въ день этого великаго празднества могла засвидѣтельствовать непосредственно прѣдъ лицомъ Вашего Императорскаго Величества несколько глубоката признателность, которую весь болгарскій народъ питаеть къ своему Великому Благодѣтелю въ Бозѣ почивающему Вашему Дѣду, а также несколько силна въ немъ любовь и въ какъмъ благоговѣнемъ отнесется онъ къ своему великодушному покровителю Вашему Императорскому Величеству и, наконецъ, сколь силны и неразрывны тѣ тзы, которые связываютъ Болгарю съ ея братьями-освободителями.

Г. Сѣвѣя 25 мая 1902 г.

Варненското окръж. учителско д-во нарежда прѣзъ т. г. дѣлнята ваканция единъ педагог. курсъ, който ще трае 25 дни — ще бжде отворень на 10 или и ще се продължава до 5 августъ. Цѣлата на курсъта е: да се разширатъ педагогическитѣ знания на учителитѣ. При преподаванieto ще се обърие особенно вниманье на новитѣ теченя въ областта на възпитанieto. При това ще се има и особенни часове за упатвание и подготвяние кандидатитѣ-учители за държавенъ изпитъ, ако имъ прѣдстои в такъвъ. Рѣководителн на курса ще бждатъ учителитѣ по педагогика: г. Ш. Миневъ, при Казанлъжского педагог. училище, г. д-ръ Мановъ — при Силестреникого педагог. училище, г. д-ръ Свраковъ, при Варнен. дѣв. гимназия и г. С. Велевъ, при Царевъ дѣвч. гимназия. Ще се четатъ лекции по прѣметитѣ: Практическа Педагогика, Логика, Етика, Психология, Обща Педагогика, Специална Дидактика, История на педагогиката и Практика, който ще се придружава съ практически бѣзвзи. Въ курса може да вземе участие всека учителна и учитель, които пожелаатъ. За право на участие въ курса се плаща: по 15 л. отъ кандидатитѣ учителски и учителя, които ще държатъ държавенъ изпитъ и по 10 л. отъ другитѣ. Желающитѣ да участвуватъ въ курса, трѣбва да заявятъ на дружеството най-късно до 20 юний т. г. като съ заявлението си прѣдплатятъ най-малко половината такса. Числото на слушателитѣ ще бжде ограничено. Курсетитѣ ще бждатъ улесавани при намиране квартири и пр. За по-добрь прѣзърване на свободното врѣме, ще се устроятъ по желанието на слушателитѣ есекуранци въ хубавата околность на гр. Варна.

ДИРИ СЕ:

Шумненецъ Гарабегъ X. Александровъ, или неговия братъ Мурадъ, дръхари на турски свадбени дръхи, пактувани изъ селата въ околнитѣ: Добрича, Балчикъ, Куртъ-Бунарска и Силестреница. Който имъ покаже мѣстожителството ще получи прилично възнаграждение. Съобщение въ администрацията на в. „Добруджанецъ".

г. Добричь, 25 Априлий 1902 г. 1—3

Агенти и настоятели се дирятъ за всички градове и села. По прѣдиритието не сѣк нужни прѣдварително познания, тъй щото всекой господинъ или всека госпожа ще може дѣко, честно и безъ рискъ да си спечели прѣхраната или по край другата си работа да си създаде единъ добавителенъ доходъ. Подробности чрѣзъ бюрото „Космосъ" въ гр. Видинъ.

Отговорень редакторъ С. П. Динковъ

Печатница на Хр. Н. Войниковъ

на носителитѣ на облигация, за когото ще се говори по-долу.

Първия тиражъ ще стане на 14 Августъ 1903 год.

Членъ 5.

Изплащантѣ въ тиражъ облигация ще се изплащатъ едновременно съ първия купонъ, на който падежътъ иде слѣдъ тиража.

Първото изплащане ще стане на 14 Септемврий 1903 год.

Списъка на номерата на титритѣ издѣли въ тиражъ ще се пращатъ на Государствени Банкъ, на Парижката и Нидерландска банка и на нейнитѣ кореспонденти и ще се обнародватъ за смѣтка на Българското правителство, въ единъ вѣстникъ, издаваемъ се въ всички единъ отъ слѣднитѣ градове:

София, С.-Петербургъ, Парижъ, Франкфуртъ, Берлинъ, Лондонъ, Виена, Брюксель, Амстердамъ, Базель, Цюрихъ и Женева.

Всѣка облигация, представена за изплащане, трѣбва да бъде снабдена съ всичкитѣ купони, падежа на които още не е настѣпилъ на срѣдната за изплащане дата; въ случай че издѣли единъ или повече купони, стойността имъ ще се прѣвеме отъ канитъла, който слѣдва да се изплати на прѣносителя.

Членъ 6.

Погасенитѣ купони и титри ще се плащатъ споредъ тѣхвата респективна номинална стойностъ, по желанието на прѣносителитѣ, на слѣдующитѣ мѣста:

въ София въ металически златни левове, въ каситѣ на държавното съкровище:

въ С.-Петербургъ, въ рубли, въ Государствени Банкъ;

въ Парижъ, въ франкове, въ Парижката и Нидерландска Банка и въ каситѣ, които тя би посочила по-послъ;

въ Франкфуртъ и въ Берлинъ, въ германски марки;

въ Лондонъ, въ лири стерлинги;

въ Виена, въ корони;

въ Амстердамъ, въ еверени, въ каситѣ на Парижката и Нидерландска банка и въ каситѣ, които тя би посочила по-послъ;

въ Брюксель, въ Женева, въ Базель и въ Цюрихъ споредъ камбювия курсъ, на виджана, срѣщу Парижъ, въ каситѣ на Парижката и Нидерландска банка или въ каситѣ, които тя би посочилъ.

Членъ 7.

Погасенитѣ титри и приложения къмъ тѣхъ купони, както и платенитѣ изтекли купони ще се продуциратъ отъ Парижката и Нидерландска Банка или отъ нейнитѣ кореспонденти и изпращатъ въ София, на разноски на Българското правителство.

Членъ 8.

Българското правителство си запазва правото да изплати прѣди падежътъ, по номиналната стойностъ, начина на 14 Септемврий 1913 год., облигациитѣ на настоящия заемъ, които биха оставали още въ обръщение.

Това прѣдсрочно изплащане трѣбва да бъде обявено три мѣсеца по-рано чрезъ извѣстия обнародвани на разноски на Българското правителство, въ два вѣстника издавани се въ всички единъ отъ слѣдующитѣ градове:

София, С.-Петербургъ, Парижъ, Франкфуртъ, Берлинъ, Лондонъ, Виена, Брюксель, Амстердамъ, Базель, Цюрихъ и Женева.

Членъ 9.

Прѣвръщенитѣ и окончателнитѣ титри на настоящия заемъ ще се изработятъ, на разноски на Българското правителство, първитѣ отъ Парижката и Нидерландска банка или отъ оная чуждестранни заведения, които тя ще удовлетвори за тая цѣль; вторитѣ изключително отъ Парижката и Нидерландска банка.

Българското правителство ще изпрати въ Парижъ единъ или повече делегати за подписване окончателнитѣ титри.

Замѣняването на врѣменнитѣ титри съ окончателни облигации ще се извърши прѣди първия тиражъ.

Титритѣ ще се обгербоватъ, тоже на разноски на Българското правителство, съ француски, руски, английски, германски, австрийски и

други гербови марки, въ надлъжни размеръ и съ български, то трѣба. Парижката и Нидерландска банка ще покажатъ отгѣлно количество на титритѣ за обръщение, така щото всѣка облигация да бъде снабдена само съ една чужда гербова марка.

Членъ 10.

Правителството на княжество България се задължава, щомъ настоящия контрактъ получи окончателна форма и веднага слѣдъ подписването на Государствени Банкъ и Парижката и Нидерландска банка, да и-прави нужнитѣ поправки и да достави потребнитѣ документи за да се получи съгласие за официалното котиране на заема на бурситѣ въ Парижъ, С.-Петербургъ, Франкфуртъ, Берлинъ, Лондонъ, Виена, Брюксель, Амстердамъ, Базель, Цюрихъ и Женева или на всички пазари, които Государствени Банкъ и Парижката и Нидерландска банка би посочили.

Разноскитѣ за котирането на чуждитѣ бурси ще бъдатъ въ тежестъ на Государствени Банкъ и на Парижката и Нидерландска банка.

Членъ 11.

Государствени Банкъ и Парижката и Нидерландска Банка ще се натоварятъ, безвъзвратно и долготѣ трае заема, съ службата за плащането на лихвитѣ и погашението на облигациитѣ.

Българската държава ще плаща на Государствени Банкъ и Парижката и Нидерландска банка една комисиона отъ една осма на стотѣхъ отъ номиналната сума за изплащане на издѣли въ тиражъ или погасени по срѣдно облигации и една комисиона отъ една четвъртъ на стотѣхъ за изплащане на купонитѣ съ вестельна надежда.

Тази комисиона ще се пада на всѣко едно отъ тѣзи два учреждения пропорционално на купонитѣ съ изтеклъ падежъ или на изтеклитѣ титри платени отъ тѣхъ. Комисионата не ще се плаща за купонитѣ изплатени направо отъ Българското съкровище.

Государствени Банкъ и Парижката и Нидерландска банка ще се споразумѣятъ съ тѣхнитѣ кореспонденти относително службата на тѣзи титри и купони въ странство.

Членъ 12.

Титритѣ и купонитѣ на заема се освобождаватъ за винги отъ всѣкакви данъци, такси, права или каквито и да било налози, прѣвидени или които би се прѣвидели отъ българскитѣ закони.

Членъ 13.

Купонитѣ съ изтеклъ падежъ, както и облигациитѣ отъ настоящия заемъ издѣли въ тиражъ, ще се приематъ по номиналната имъ стойностъ отъ всички държавни каси за изплащане на всѣкакви данъци, такси, мита или налози отъ всѣкакви видъ, които държавата събира или ще събира въ бъдеще.

Колкото се отнася до титритѣ не издѣли още въ тиражъ, тѣ ще се приематъ като залогъ по всички контракти, които съключени, или би се съключили съ българската държава.

Членъ 14.

Купонитѣ непрѣдставени за изплащане въ петгодишенъ срокъ слѣдъ изтичането на тѣхния падежъ оставатъ въ полза на държавата, а за погасенитѣ титри срокътъ е двадесетъ години.

Стойността на купонитѣ непрѣдставени за изплащане въ петгодишенъ срокъ слѣдъ изтичане тѣхнитѣ падежи, както и стойността на погасенитѣ титри, непрѣдставени за изплащане въ петгодишенъ срокъ подиръ датата опрѣдѣлена за изплащането имъ, ще бъдатъ върнати на българското съкровище, тъй като въ тоя случай, тѣ съ платени само въ София въ каситѣ на държавното съкровище.

Въ случай на изгубване, открадане или на унищожение титри отъ настоящия заемъ, Българската държава ще взема грижата за замѣняване на тия титри, слѣдъ като ѝ се доставятъ достатѣлни доказателства за изгубването имъ и за правата на рекламитѣ или пъкъ ако Государствени Банкъ и Парижката и Нидерландска Банка ѝ гарантиратъ.

Глава 15.

Текста на генералната облигация, която ще съдържа оная за окончателнитѣ титри, ще се приложи къмъ настоящия контрактъ.

Членъ 16.

Заема съставлява едно прямо задължение на държавата.

Тя ще внесе всѣка година въ бюджета си за разходитѣ нуждата сума за покриване двѣ шестмѣсечини отъ зема, които ще обематъ лихвитѣ, погашениета, загубитѣ въ курсъ, разноскитѣ за събирането и всички добавъчни разноски.

Членъ 17.

Настоящия заемъ е гарантиранъ специално и безвъзвратно, прѣдпочтително:

I) Съ приходитѣ отъ банкеролния данъкъ върху тютюна, така както дѣйствува сега и добавъчно:

II) Съ приходитѣ отъ данъка муруриен.

Начина отъ 14 септемврий 1902 г. установени данъкъ за консомацията на тютюна, получаемъ по сѣрѣството банкеролитѣ, ще бѣтѣ събирани за смѣтка на носителитѣ на титритѣ на 50% заемъ отъ 1902 г.

Приходитѣ отъ тѣзи данъци ще служатъ, въ нужния размеръ, за обезпечение службата на титритѣ въ лихви, погашения, курсови загуби, разноскитѣ, които ще бъдатъ нужни за събирането и прѣвръщането на сумитѣ прѣдначинени за тази служба, както и за възнаграждението и разноскитѣ на Делегата на носителитѣ на титритѣ, за когото ще се говори понататѣкъ, и за неговия персоналъ.

Тѣй като приходитѣ отъ муруриен е прѣдначиненъ да служи добавъчно за гаранция на заема, Българското Правителство ще държи осемна смѣтка за този приходъ, извлечения отъ които ще се изпращатъ всѣкой мѣсець на Делегата на носителитѣ на титритѣ и на Парижката и Нидерландска Банка.

Тази добавъчна гаранция ще почне да служи щомъ като приходъ отъ банкеролитѣ не достигне да покрие една шестмѣсечина отъ зема, въ главницѣ и должителни суми, както е уговорено по-горе.

Членъ 18.

Опрѣдѣленето на данциитѣ съставляющи залога, начина на събирането имъ, както и изобию всичкитѣ закони, правилници и други разпорѣжания касателно тѣзи данъци, които съ въ сила, не могатъ да се измѣняватъ безъ съгласието на Делегата на носителитѣ на титритѣ.

По единъ екземпляръ отъ тѣзи закони, правилници и други разпорѣжания ще бѣтѣ приложени къмъ настоящия контрактъ.

Банкеролитѣ ще бъдатъ направени отъ прозирна хартия, купена отъ Делегата на носителитѣ на титритѣ. Тѣ ще бъдатъ отпечатани въ странство въ съгласие съ Парижката и Нидерландска Банка по съ контрола на Българското правителство и ще бъдатъ изпратени на Делегата на носителитѣ на титритѣ.

Слѣдъ получаването имъ въ София, банкеролитѣ ще бѣтѣ затворени въ прикѣтението на Правителствени Комисаръ и на Делегата на носителитѣ на титритѣ въ каси, които ще посочи този послѣдний.

Каситѣ ще бѣтѣ съ двѣ различни брави, ключоветѣ на които ще останатъ една въ рѣцѣтѣ на Делегата на носителитѣ на титритѣ и ще могатъ да се отварятъ само въ тѣсно прикѣтението.

Стойността на прозирната хартия, разноскитѣ за транспортъ и за мита ще бъдатъ въ тежестъ на Българското Правителство.

Върху банкеролитѣ ще бѣтѣ обозначена годината на тѣхната фабрициация.

Слѣдъ 1 януарий всѣка година, никакъвъ банкеролъ, който носи датата на изтеклата година, не може да се продава.

За това банкеролитѣ, които останатъ непродани на правителството до 21 Декемврий, ще бъдатъ унищожени, чрезъ изгаряне, въ прикѣтението на Правителствени Комисаръ и на Делегата на носителитѣ на титритѣ.

Банкеролитѣ, които на тази дата се нахвърятъ въ рѣцѣтѣ на Правителството ще бѣтѣ по същия начинъ унищожени чрезъ изгаряне, слѣдъ като бѣтѣ разбѣдени съ такова количество банкеролъ, стойността на които се равнява съ тѣхната стойностъ и върху които ще бѣтѣ обозначена новата година.

Членъ 19.

Банкеролитѣ ще се отпускатъ на Министра на Финанситѣ срѣщу писмено заявление адресирано до Делегата на носителитѣ на титритѣ, въ което ще се укажатъ исканитѣ количества

по категория и за обща стойност не по-долу отъ 100000 лева.

Той ще внесе на Делегата на носителитъ на титритъ стойността на банделолитъ веднага следъ предаването имъ.

Той е длъженъ въ течение на едно полугодие да купи толкова количество банделоли, което да отговаря на средното число 700,000 лева мѣсечно.

Това задължение за покупка прѣстава отъ момента, когато сумата нужна за шестмѣсечната бѣде прѣдадена въ рѣцѣтъ на Парижката и Нидерландска Банка, както е казано въ чл. 23.

Правителството ще остане, както и по-рано, натоварено да прѣпродава на дѣбно банделолитъ на фабрикантитъ.

Членъ 20.

За да се избѣгнатъ колебанята въ размѣнния курсъ, Делегата на носителитъ на титритъ ще внесе на Парижката и Нидерландска Банка редовно и постоянно сумитъ, които той е събралъ. Въ края на всякой мѣсецъ той ще състави вѣдомостъ за вноскитъ, които той по този начинъ е направилъ. Тази вѣдомостъ ще позовава пѣнитъ, но които сѣ били извършени вноскитъ и незабавно ще бѣде прѣратена въ Българското Министерство на Финанситъ.

Членъ 21.

Покупката на камблѣ срѣщу странство, извършена отъ Делегата на носителитъ на титритъ, ще стане за сметка на Държавата и най-всичко за нейнитъ интереси.

Вноскитъ изпратени на Парижката и Нидерландска Банка, ще се обтягватъ отъ нея, а не за сметка на Държавата, най-всичко за интереситъ на Българското Сѣкровище.

Никаква загуба, отъ разликата въ курса на тези вноски, не може да бѣде възложена на Парижката и Нидерландска Банка, а Държавата е трѣбва сама да понесе тази евентуална губа.

Българското Правителство ще бѣде издѣлено чрезъ прѣдаването на сумитъ въ рѣцѣтъ на Делегата на носителитъ на титритъ.

Членъ 22.

Ако по вѣскоя причина вноскитъ произхожда отъ горѣказанитъ источники бѣдѣтъ нестатъчни, държавата е длъжна да ги доплати франкове, въ Парижката, въ Парижката и Нидерландска Банка 15 дни прѣди настѣпането на всеки падежъ и то отъ приходитъ на правото върху титриона нарѣчено „Мурурас“ и най-всичко ако бѣде необходимо, отъ другитъ свои приходи.

Членъ 23.

Щомъ Парижката и Нидерландска Банка даде сумата необходима за шестмѣсечната бѣда на заема и за развоскитъ прѣдвидени въ чл. 17, Делегата на носителитъ на титритъ прѣстава да изпраща вноски и сумитъ прѣдвидени отъ продажбата на банделолитъ и отъ продажбата на мурурието ще останатъ на разположение на Княжеското Българско Правителство.

Вноскитъ ще започнатъ пакъ отъ мѣсецъ, който иде следъ всякой шестмѣсеченъ падежъ.

Следъ свършването на вноскитъ вносването на титритъ ще става само за редовностъ и то единствено за да се констатира точния приливъ отъ даждията въ края на шестмѣсечното полугодие да се улесни контролната работа, която ще да приключи годишнитъ операция.

Членъ 24.

Срѣщу полученитъ отъ нея суми, Парижката и Нидерландска банка осигурява, за сметка на Правителството и по-най-всичко възможенъ прѣвасването на чуждитъ суми за изплатата на купонитъ и за погашение на издѣлитъ срѣщъ титри на чуждестрани пияци.

Парижката и Нидерландска банка ще кредитира отворената сметка по службата на заемата всички вноски, които и се правятъ за тая сметка.

Тая сметка носи въ полза на Правителството лихви въ размѣръ на еднѣмъ и половина отъ лихви въ размѣръ на еднѣмъ и половина отъ лихви (1 1/2%) по долу отъ сконтоната такса отъ Banque France, безъ да може този размѣръ да прѣвасува два на стотѣхъ (2%).

Тая сметка ще бѣде задължавана петнаесет лева прѣди настѣпането на всеки па-

дежъ съ сумитъ необходимъ за тая служба, къмъ които ще се прибавятъ отгоснитъ се до тѣхъ развоски и комиссионни, както и другитъ разходи споменати въ членъ 17.

Членъ 25.

Съ цѣлъ да се добие подобрише въ размѣнния курсъ, Държавата се отказва да прави прѣлъ цѣлото врѣме до като трае заема, какъвто и да е измѣнение въ сега дѣйствующитъ закони отъ 27 януарий, 8 февруарий 1885 и 15 27 декември 1901 г. които уреждатъ банкитното обръщение на Българската Народна Банка, както и всѣко ново сѣчение на сребърни пари безъ прѣварително споразумѣние съ Делегата на носителитъ на титритъ.

Държавата се задължава освѣнъ това да не издава нито право, нито косвено, книжни пари. Горнитъ разпорѣждания ще бѣдатъ прѣустановени въ врѣме на война.

Законитъ отъ 13 25 ноември 1899 год. и рѣшенето отъ 31 декември 13 януарий 1902 г. ще се измѣняватъ щомъ обстоятелствата го позволятъ.

Съ утвърдението на настоящия контрактъ, Българското Правителство придобива веднага съдѣството се разрѣшение.

Членъ 26.

Руский Государственъ Банкъ и Парижката и Нидерландската Банка, подъ резервитъ показани по-долу въ чл. 37 и въ размѣритъ показани въ чл. 36, се задължаватъ да поематъ задължително цѣлия този заемъ т. е. лезове златни или франка 106,000,000 номинални, които Българското Правителство имъ отстъпва по цѣна 81% стотѣхъ (осемдесетъ и еднѣмъ франкъ петдесетъ стотинки за сто франка номинални) съ ползуване 1 1/4 септември 1902 год. или за една ефективна сума отъ франка 86,390,000 платими въ Парижъ, както е указано въ следующия членъ 28.

Въ случай, че емисиата се направи по-късно отъ 1/11 септември, контрагующитъ Банки ще дължатъ на Българското Правителство, ованъ членъ на купона, който ще бѣде изтеглен до денятъ на емисиата.

Членъ 27.

Ефективната сума отъ цѣлия заемъ ще се употреби за откопуването на следующитъ титри и за исплатането на показанитъ по долу съставляюща часть отъ летящия дългъ.

1) Общата стойностъ на сѣкровищнитъ бонове 6% отъ 1900 год., срѣщу които сѣ заложени банделолитъ, които стойностъ възлиза, следъ като се исплатитъ издѣлитъ прѣлъ юний 1902 г. въ погашение титри и евентуално отъзи, които ще издѣлятъ въ тиража на септември, на около 14,000,000 фр. номинални.

Парижката и Нидерландска Банка, безъ да поема за нея никакво задължение, ще употреби длъжитъ си услуги и ще направи всички условия прѣлъ носителитъ на сѣкровищнитъ бонове, за да добие по възможности най-добритъ условия въ полза на Българското Правителство относително откупната цѣна на сѣкровищнитъ бонове.

Парижката и Нидерландска Банка се задължава да събуди незабавно резултата отъ прѣговоритъ щомъ тия се свършатъ.

2) Аванса отъ фр. 7,000,000 плюсъ втеклитъ лихви и добавчени до денятъ на първото плащане срѣщу произведението на заема отъ аванса фр. 2,000,000 отнестнати на Българската Народна Банка, подъ личната и солидарна гаранция на Държавата, срѣщу залога на фр. 5,000,000 номинални 6% сѣкровищни бонове отъ 1900 г., съгласно контракта отъ 20 декември/1 януарий 1900 год.

3) Сумата, която остава да се дължи, щомъ втеклитъ лихви и добавчени до деня на първото плащане срѣщу произведението на заема отъ аванса фр. 2,000,000 отнестнати на Българската Народна Банка, подъ личната и солидарна гаранция на Държавата, срѣщу залога на фр. 5,000,000 номинални 6% сѣкровищни бонове отъ 1900 г., съгласно контракта отъ 20 декември/1 януарий 1900 год.

4) Една ефективна сума отъ 1,500,000 фр., които ще бѣде прѣдизначена да образува резервата указана по-долу въ чл. 31.

5) Нужната сума за исплатане стойността на иностранитъ гербови марки и развоскитъ за приготвянето врѣменнитъ и окончателни титри на заемъ.

6) Остатъка ще се мие въ кредитъ на

една специална сметка на Българското Правителство въ Парижъ, въ рѣцѣтъ на Парижката и Нидерландска Банка.

Членъ 28.

Съ произведението на заема ще се кредитира Българското Сѣкровище, съ валута осемъ подаръ разпрѣделението, което ще послѣдва публичната емисиа.

Българското Правителство ще разполага на горѣозначената дата само съ една сума, която не надминава 35,000,000 фр. Тая сума ще бѣде употребена прѣдпочително за плащанитъ, посочени въ чл. 27 и споредъ показания редъ.

Парижката и Нидерландска Банка си запазва правото да плати половината отъ остатъка еднѣмъ мѣсецъ следъ датата на първото плащане, а другата половина следъ два мѣсеца отъ датата на сѣщото плащане, въ въ този случай ще одобри на Българското Правителство една годишна лихва отъ 2%.

Откопуванията и исплатанитъ, посочени погорѣ, ще се извършатъ безъ право на комисиона отъ страна на Парижката и Нидерландска Банка за сметка на Българската Държава.

Членъ 29.

6-ти сѣкровищни бонове отъ 1900 г., които бѣдѣтъ уткупени за сметка на Държавата, съгласно чл. 27 и титритъ отъ 6% заемъ отъ 1902 г., които съставляватъ по настоящемъ залогъ на указанитъ въ сѣщия членъ аванси, ще бѣдѣтъ всички унищожени отъ Парижката и Нидерландска Банка и ще се оставятъ на разположение на Българското Правителство.

Членъ 30.

Понеже Българската Народна Банка и Земледѣческитъ Каси сѣ извили желание да участвуватъ въ новия заемъ, като членове отъ синдиката и подписници, Българското Правителство имъ запазва правото на това и Государственый Банкъ и Парижката и Нидерландска Банка се задължаватъ да ги приематъ участници въ този заемъ.

1-во. Българската Народна Банка за една сума отъ 10,000,000 фр. номинални.

2-ро. Земледѣческитъ Каси за една сума отъ 2,000,000 фр. номинални.

Срѣщу сумитъ, които тия учрѣждения иматъ да получаватъ отъ Държавата.

МЪСТНИ

Избавихме се, отъврахме се. бѣха възклицанията на сѣгражданитъ не, когато се научаха за прѣмахване отъ градътъ на досегашния ни безподобенъ и съ триѣмъ девиза Мировой Сѣдния Ив. Медаровъ; нека за напръдъ му малятъ Тутраканскитъ граждани, какъто е прѣмѣстенъ... Наѣмъ ни очува поведението на Г-нъ Министра на правосѣдието, защо не го е уведомялъ и го прати въ Севлиево да си пише харзовади по 30 ст., или може да се миели, че ако въ Добричъ не е билъ тържище, та въ Тутраканъ ще бѣде полезно на правосѣдието! Какъка сѣ изистина подобнитъ министерски размисления, още повече, като въ Севлиево има сума кандидатъ за тѣлвѣ постъ, и отъ лица съ више образование, които съ готовностъ а и при това съ нуждата подготовка и безпристрастностъ ще исплатватъ подобна длъжностъ, която включва прѣдизвикателнитъ оглѣди е добръ платима и замалва даже заплатата на много членове на Обрѣжнитъ сѣдница.

Ний въ случая, не можемъ отъ да не съжелавате, че и въ Тутраканъ, ако и пониженъ той сѣдния, ще приспособява триѣмъ си девиза на хората, а за себе си... има думата Сортирвача при Тутраканската Т. П. Станция Г-нъ Медаровъ, къмъ когото анедираме да запознай Иванча, за какъвто го зае, прѣлъ замкашното общество.

Да имъ е честитъ...

За 1-й Сѣдния е прѣместенъ вмѣсто Медарова Г- Я. Язамовъ, когото лично познаваме и вѣрваме, че той не ще послѣдва Медарова, а ще стои на висотата на своето положение като сѣдния.

Спомняме си, какъ едно врѣме „малкото вестничко Добричъ съ голъмото сѣдржане“ ни обвиняваше, че сме помѣстили вѣскоя телеграми на Българската телеграфна агенция, като твърдѣше, че сѣланиитъ не разбирали отъ тѣхъ;

сега ни обвинява въ броятъ си отъ 11 того, че сме вземали нѣща отъ „Миръ“ и въ края на краищата се хвали, че сме предлагали на единъ отъ редакторитѣ му да мине въ наша редакция . . .

Спорѣдъ твърдението на сѣчето—въ броятъ си отъ 25 м. мѣсець, редактори и администратори му бѣше стопанитѣ. Печатница Добруджа (Илия Плевъ и П. Черневъ . . . !?)

Въ послѣднитѣ броеве на „вѣстникито“ гледаме, че то се пълни по обикновенному съ барометрическото показване на врѣмето подъ нулата петъ ⁰/₁₀₀ и пр. и въ другъ нахласкало всички телеграми отъ Българ. Телеграфна Агенция, отъ което заключаваме, че Бай Илия и Бай Черневъ сѣ си съставили понятие, че писаното въ тѣхното вѣстникъ се чете, а онова писано въ нашия вѣстникъ не се чете . . . Логика чистото по редакторски. Понеже твърди хемъ гордо гордо вѣстникито че сме се молили на нѣком отъ редакторитѣ му да ни пише, нѣй какимъ редакцията и администрацията му, да ни каже кому сме се молили — знай ли български . . . и какво му е името на тоя когото сме камили, като въ идущия си брой ако не ни укаже името му, ще ги считаме и по тоя въпросъ заблуждающо общество, или же, по въманше какво да пишате на провакратъ . . . , впрочемъ ще чакаме да му чуеме именцето, на послѣ какъ ще се повърнемъ, разбира се ако стане нужда.

Какъ обиръ. Въ хантъ на Димитръ Кокчиносъ, находящъ се въ панапреката улица на градъта ни е пристѣпилъ 3—4 дева единъ гостенинъ (пасажеръ) съ багунъ и пардieso, който слѣдъ като е приношувалъ нѣколко вечера въ една отъ стаятъ, то той е поискалъ отъ съдържателя му друга по блиска до неговата, подъ прѣлазъ, че оная въ която е билъ по рано, била нечиста и съдържателя се съгласилъ съ него като му даде съвѣдната стая.

Тоя г-нь, види се е слѣдилъ Д. Кокчиносъ гдѣ си държи паритѣ и на 14 того, той е пробилъ стаята съ ножъ, вмъкналъ се въ стаята му и обралъ всичкитѣ пари отъ чекмеджето на масата му, гдѣто е ималъ около 800 л. и единъ златенъ часовникъ и избѣгналъ неизвѣстно гдѣ.

Заловенъ разбойникъ. Тия дни, благодарение на ловкостта и бдителността на полицитѣ въ градъта ни, е заловенъ вѣкой си Пв. Василевъ Порговъ, отъ с. Шивковци, Еленска околия, когото съ селянитѣ му смѣтали за умрѣлъ зашто отъ прѣдъ 25 години е избѣгалъ отъ селото си, безъ да се завърне.

Неизвѣстно по чия инициатива било образувано настоянническо дѣло № 27/83 год. въ Еленското Мирво Сѣдливше. Расчитана отъ подполковца, Порговъ казалъ, че е родомъ отъ Нишка околия, Еленска околия, отъ което билъ избѣгалъ още прѣзъ 1878 год. Слѣдъ това прѣзъ 1886 год. се е оженилъ въ гр. Варна, каждо и по настоящемъ живѣли жена му и малолѣтнитѣ му дѣца, за които както казахме по горѣ било образувано настоянническо още прѣзъ 1883 год. тогава, когато той, Порговъ, не билъ жененъ. За тая нѣла, тувашиото Окол. Управление, запитало сѣчето въ Елена, какъ стои работата, а послѣдното отговорило, че дѣйствиелно такова лице имало въ с. Шивковци Еленска Околия, противъ което имало заведено угавно дѣло за убийство прѣзъ Търновскій Окр. Сѣдъ, което дѣло било прѣвратено, понеже обвиняемия Иванъ Василевъ Порговъ билъ умрѣлъ.

Като расчитаме хора, отъ Еленска Околия живущи тука, познаватъ ли Поргова и какво знаятъ за него, казаха: че той отлѣзла се е занимавалъ съ краджи, и обори, и че тѣ го смѣтали за умрѣлъ, понеже отъ 1886 год. не го биде виждали.

Чудното е въ случая, какъ Порговъ, прѣзъ 1886 год. се е снабдилъ съ свидѣтелство за вѣтанване въ бракъ, когато прѣзъ 1883 год. било образувано настоянническо дѣло за малолѣтния дѣца, и кой е подалъ заявление въ Еленското Мирво сѣдливше, за учрѣвяване роднинскій Сѣдѣтъ и избирание настоянникъ на несѣществующа малолѣтни дѣца?! Понеже Порговъ, както казахме по горѣ, се е занимавалъ съ краждо и обори и понеже такова станаха твърдѣ много напоследъкъ изъ Добричска и Балчикска околий за което бѣхме писали въ единъ отъ миналатѣ броеве на вѣстника си, не е чудно Порговъ да е единъ отъ тия краджи.

Това обаче е работа на полицията да се вземе по сериозно съ разсѣдването му.

Тукашниятъ клоунъ отъ дружеството „Червенъ Кръстъ“ ни изираца слѣдующото писмо за публикуване:

„Честь имамъ да моля разпорѣждането Ви Господине редакторе, да изкажете чрезъ уваженикъ Ви органъ, дълбоката благодарност на дружеството, за направенитѣ му подаръци отъ Добричскитѣ жители Г. Г. Д. М. Табаковъ 20 л. и 60 ст. и отъ Кмета Ж. Абаджиевъ— лева.

Подписании прѣдседателъ: Д-ръ Тенчевъ и Кочевъ: А. Мунъвъ“

Когато вѣстникитѣ ни бѣ подъ печать получихме съобщение че Окол. ни Н-въ Тумпаровъ е уведоменъ, а вмѣсто него се прѣмѣства Варнен. Градоначалникъ г. Желъзовъ.

Д. № 188—902 г.
ОБЯВЛЕНИЕ
№ 4426

Съгласно изпълнителни листъ № 4936 отъ П Добричскій Мирвои Сѣдлив на 21/IX 99 г., въ полза на Киро Н. Ичеренски отъ село Али Анисе противъ Мустафа Исмаиловъ отъ сѣлото село за 165 л. и др. обявявамъ че отъ 21 Юний до 22 Юний т. г. часа до 5 послѣ обѣдъ и правоназдаване 5 на сто на слѣдующий денъ въ канцеларията ми въ гр. Добричъ, ще продавамъ слѣдующий недвижимъ имотъ принадлежащъ на Мустафа Исмаиловъ, находящъ се въ землището на с. Али Анисе, а именно: 1) една нива „Дурбалийскій сиворъ“ отъ 48 декара, съсѣди: Ахмедъ Хюсеиновъ, Ибриямъ Халиловъ, Дурбалийскій сиворъ, оцѣнена 96 л.

Върху горѣизложенния имотъ нѣма никакво запрѣщение.

Надаванетоъ ще почне отъ оцѣнката. Желаящитѣ да купятъ горнитѣ имоти, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми въ присѣдственнитѣ дни и часове за надаване.

гр. Добричъ 10 Юний 1892 год.
П Сѣдебенъ Приставъ: Т. Минчевъ
Д. № 327—901 г.

ОБЯВЛЕНИЕ
№ 5568

На основание изпълнителни листъ № 9694, издаденъ отъ П Добр. Мирвои Сѣдлив на 3/XII 1897 г., въ полза на Райко Цончевъ отъ гр. Добричъ, противъ Юмеръ Мехмедовъ отъ с. Емѣче, за 75 лева и др. обявявамъ, че отъ 28 Юний до 29 Юний т. г. часа до 5 послѣ обѣдъ и правоназдаване 5 на сто на слѣдующий денъ въ канцеларията си въ гр. Добричъ ще продавамъ слѣдующитѣ недвижимы имоти принадлежащи на Юмеръ Мехмедовъ, находящи се въ с. Емѣче и землището му, а именно: 1) една къща, състояща отъ 5 етаи на маза на 15-10 м. дължина, 7-70 м. широчина 31 мѣтра височина, построена отъ простъ дървенъ материалъ, покрита съ керемиди, съ дворъ 2400 кв. метра, съ страни: отъ третѣ страни нѣтъ и Кадуръ Реджебовъ, оцѣнена за 100 лева; 2) нива „Каравазъ ялъ“ отъ 42-5 дек., оцѣнена 42-50 лева; 3) нива „Курень“, отъ 15 декара оцѣнена 15 лева; 4) нива „Курень“ отъ 7-5 декара оцѣнена 7-50 лева; 5) нива „Курень“ отъ 2 декара оцѣнена 7-20 лева; 6) нива „Курень“ отъ 16-2 дек. оцѣн. 16-20 лева; 7) нива „Ерикълитъ“ отъ 45-6 декара оцѣн. 45-60 лева; 8) нива „Данаджи тарла“ отъ 30 декара оцѣн. 30 лева; 9) нива „Юкеръ аркаскъ“ отъ 37-5 декара оцѣн. 37-50 лева; 10) нива „Юртауль“ 27 декара оцѣн. 27 лева;

Горѣизложенитѣ имоти имать слѣдующитѣ запрѣщения, а именно по-статий № № 215 — 900 год., 436 - 902 година.

Надаванетоъ ще почне отъ оцѣнката. Желаящитѣ да купятъ горнитѣ имоти, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми въ гр. Добричъ въ присѣдственнитѣ дни и часове за надаване.

гр. Добричъ, 10 Юний 1902 г.
П Сѣд. Приставъ: Т. Минчевъ
Д. №. 71-902 г.

ОБЯВЛЕНИЕ
№. 4562

Съгласно изпълнителни листъ №. 8684, издаденъ отъ П Добричскій Мирвои Сѣдлив, на 22 Октомври 1897 г. въ полза на Киро Н. Ичеренски, Ресю Али Анисе, противъ Иванъ Савовъ отъ Мансарово за 263 лева златни и др. обявявамъ че отъ 21 Юний до 22 Юний т. г. часа до 5 послѣ обѣдъ съ правоназдаване 5 на сто на слѣдующия денъ въ канцеларията ми въ гр. Добричъ ще продавамъ слѣдующитѣ дължикови недвижимы имоти находящи се въ землището на с. Мансарово а именно: 1) Нива Мърата 26 дек. 1 аръ оцѣн. 52-0 лева; 2) Нива Чамур. пѣтъ 23-7 декара оц. 47-0 лева; 3) Ни-

ва Прѣзъ Мешелика 26-7 декара оц. 53-40 лева 4) Нива Тонъ Адж 8-3 дек. оц. 16-60 лева; 5) 1/2 отъ единъ кладенецъ Срѣщо село съграденъ отъ камѣтъ и дълбокъ 24 кулача, съсѣди: отъ всички страни пѣтшица.

Върху горѣизложенния имотъ нѣма никакво запрѣщение,

Надаванетоъ ще почне отъ оцѣнката: Желаящитѣ да купятъ горнитѣ имоти, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми въ гр. Добричъ, въ присѣдственнитѣ дни и часове за надаване.

гр. Добричъ, 22-V 902 г.
П Сѣдеб. Приставъ: Т. Минчевъ
Д. №. 249 900 г.

ОБЯВЛЕНИЕ №. 5569

На основание изпълнителни листъ № 519 издаденъ отъ П Добр. Мирвои Сѣдлив на 15 Февруарий 1900 г. въ полза на Димитръ Ангеловъ отъ гр. Добричъ противъ Мехмедъ Яхъвъ отъ с. Юргичлеръ за 350 лева и др. обявявамъ, че отъ 28 Юний до 29 Юний т. г. часа до 5 послѣ обѣдъ и правоназдаване 5 на сто на слѣдующия денъ въ канцеларията си въ гр. Добричъ ще продавамъ слѣдующитѣ недвижимы имоти принадлежащи на Мехмедъ Яхъвъ находящи се въ с. Юргичлеръ именно: 1) Една къща отъ 3 отдѣления, постройката имъ отъ прѣта керпичъ, а покрита съ керемиди съ дворово пространство 5—6 декара, при съсѣди: Димитръ Стоиновъ, Шабъ Ахмедовъ, Димитръ Ангеловъ и пѣтъ; 2) Мѣсто за харманлъкъ 4 декара съсѣди: пѣтъ и отъ двѣтъ страни Бозлукъ оцѣнено 80 л.

Горѣизложенния имотъ се намира подъ слѣдующото запрѣщение, по исмо №. 2818-99 г.

Надаванетоъ ще почне отъ оцѣнката. Желаящитѣ да купятъ горнитѣ имоти могатъ да се явятъ въ канцеларията ми въ присѣдственнитѣ дни и часове за надаване.

Гр. Добричъ, 10 Юний 1902 г.
П Сѣдеб. Приставъ: Т. Минчевъ
Д. №. 123-901 год.

ОБЯВЛЕНИЕ №. 4563

Съгласно изпълнителни листъ №. 3964 издаденъ отъ П Добричскій Мирвои Сѣдлив на 17-VII-1899 г. въ полза на Димитръ Ангеловъ ж. изъ гр. Добричъ а противъ Исуюфъ Ходжа Ахмедовъ изъ с. Юргичлеръ за 225 лева и др. обявявамъ че отъ 28 Юний до 29 Юний т. г. часа до 5 послѣ обѣдъ и правоназдаване 5 на сто на слѣдующия денъ въ канцеларията си въ гр. Добричъ ще продавамъ слѣдующитѣ недвижимы имоти принадлежащи на Исуюфъ Ходжа Ахмедовъ находящи се въ землището на с. Юргичлеръ а именно: 1) частъ отъ нивата 1) на Бозлукъ пѣлата 10 декара оцѣнена 6-65 л. 2) 1/2 частъ отъ нивата Саръ Курорукъ пѣлата 4 декара оцѣнена 2-66 л. 3) 1/2 частъ отъ нивата Аладжа Дуванъ пѣлата 9 дек. оцѣн. 6 л. 4) 1/2 частъ отъ нивата Аладжа Дуванъ пѣлата 10 д. оцѣн. 6-65 л. 5) 1/2 частъ отъ нивата Ала Кал Пѣтъ пѣлата 5 декара оцѣн. 3-33 л. 6) 1/2 частъ отъ нивата Индже Полу пѣлата 8 дек. оцѣнена 5-33 лева 7) 1/2 частъ отъ нивата Голѣмния гъолъ пѣлата 3 декара оцѣн. 2 л. 8) 1/2 частъ отъ нивата Голѣмния гъолъ пѣлата 4 декара оцѣненъ 2-65 лева 9) 1/2 частъ отъ нивата Дурбалийскій нѣтъ пѣлата отъ 3 дек. оцѣн. 2 лева 10) 1/2 частъ отъ нивата Юртауль пѣлата 2 дек. оц. 1-33 л. 11) 1/2 частъ отъ нивата Юртауль пѣлата 10 д. оцѣнена 6-65 лева 12) 1/2 частъ отъ нивата подъ Елѣбейския пѣтъ пѣлата отъ два декара оцѣн. 1-33 лева 13) 1/2 частъ отъ нивата Арабузлъкъ пѣлата 6 декара оцѣн. 4 лева 14) 1/2 частъ отъ нивата Малажмевъ сиворъ пѣлата 20 декара оц. 13-33 лева 15) 1/2 частъ отъ нивата Ара Бузлъкъ пѣлата 5 декара оц. 3-33 л. 16) 1/2 частъ отъ нивата Арабузлъкъ пѣлата 8 декара оцѣн. 5-33 лева 17) 1/2 частъ отъ нивата Ортакъ Тарла пѣлата 9 декара оцѣн. 6 лева 18) 1/2 частъ отъ нивата Подъ Гробищата пѣлата 5 декара оцѣн. 3-33 лева 19) 1/2 частъ отъ нивата Подъ гробищата пѣлата 6 декара оц. 4 лева 20) 1/2 частъ отъ нивата Подъ Гробищата пѣлата 7 декара оцѣн. 4-65 лева 21) 1/2 частъ отъ нивата Подъ Гробищата 6 декара оцѣнена 4 лева. Горѣпоменатитѣ имоти никому не сѣ заложени.

Надаванетоъ ще почне отъ оцѣнката. Желаящитѣ да купятъ горнитѣ имоти могатъ да се явятъ въ канцеларията ми въ присѣдственнитѣ дни и часове за надаване.

Гр. Добричъ, 22 Май 1902 год.
Сѣдебенъ Приставъ: Т. Минчевъ

Отговоренъ редакторъ С. И. Дяковъ
Печатница на Хр. Н. Войниковъ